

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
Са главног претреса од 21.јуна 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, извините што каснимо.

Да констатујемо да је присутан:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Пуномоћници Мустафа Радоњићи адвокат и Наташа Кандић,**
- **Затим адвокати Палибрк, Петронијевић који данас мења вероватно и Крсту Бобота, је ли тако?**

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам променио због климе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да искључимо климу? Добро, искључиваћемо повремено. Не, не, није намерно.

Затим Дејан Крстић, адвокат Мршовић, адвокат Радивојевић, Борковић, Шћепановић и Перовић и Станковић колега из канцеларије Мршовић.

Затим оптужени Миладиновић Топлица, Цветковић Звонимир, Кастратовић, Корићанин Видоје и Вељко, затим Обрадовић Зоран, Богићевић, Поповић Срећко, Брновић и Абдулах Сокић, ту је и Николић Милојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ћемо да наставимо са овим делом претреса када одбрану даје Обрадовић Зоран оптужени, тако да ћемо опет удаљити Николић Милојка, дакле док ово не завршимо одвешћете Николић Милојка и онда ћете надам се данас да отпочнете ви. Одведите молим вас Николић Милојка. Хоћете молим Вас Обрадовићу да дођете. Да ли сте се одморили од јуче?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Јесам, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало је како сам Вам рекла да погледамо неке фотографије које имамо овде у списима и остао је део претреса када Вам питања постављају пуномоћници и саоптужени, тако да ћемо сада да још само да ми кажете да ли сте Ви тога дана у Ћушки видели или не, обзиром да тако нешто произилази из исказа сведока «ПС», да ли сте били у ситуацији да видите да се скупљају документа и новац?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли Ви знате за неки аутомобил који је одузео Богићевић Бобан тога дана?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам, непознато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде сада да погледамо слике. Добро.

За овим се оптуженом показује фотодокументација која се налази у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћете ми рећи да ли некога познајете, да ли можда има Вас на тим фотографијама.

Прво се показује фотоалбум од 26.11.2010. године у коме се налазе фотографије добијене од Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите молим Вас режија документ камеру. Да видимо прво како оптужени види? Да ли Ви видите ту добро, да ли Вам је јасна слика, да ли је слика на монитору у реду или не.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Није баш јасна, али, оног кога могу да препознам то је мислим да је овај са моје десне стране горе у ћошку то је Минић Небојша «Мртви» што држи овај тзв. «цецу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са капицом на глави?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, не, са мог, у десном углу горе што има, мислим да цигарету има у устима, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То је «Мртви», Минић Небојша звани «Мртви», ово до њега је ја мислим да је покојни Шалипур, и овог доле ови тројица где чуче у средини ово је Горан Радосављевић звани «Гури».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Гури», добро. А ко је овај са овом траком око главе?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли неко од ових људи био осим Минић Небојше са Вама касније?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија може да се врати фотографија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, дајте молим вас поново фотографију 1 да погледате има бранилац Петронијевић питања, интервенишите ја Вас нисам видеела.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се судија. Лице у доњем левом углу, односно доњем десном углу лево гледано од Обрадовића?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Извините нисам чуо добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи доле десно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Доњи десни угао, које је то лице?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не бих могао да кажем ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не бих могао стварно јер није баш јасна слика тако да не бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да Вам додамо у руке можда ћете да препознате.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па да пробам. Ја нисам сигуран, али мислим да је не знам, не знам тачно не би се сетио имена и презимена, али мислим да је овај дечко из Витомирице, једно, на периферији града место које, мислим, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спојено са градом Пећи је ли тако?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да. Друго ето једино то бих могао да кажем, нисам сигуран, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, погледаћемо онда следећу фотографију два, имате и Ви питања за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај дечко из Витомирице био са вама у јединици и да ли је био тога дана у Ћушки?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја мислим да није. Не. Оно колико се ја сећам не. Ако је то тај дечко што ја мислим он је био у полицији, није био у војсци колико ја знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате која је полиција, има онај ПЈП или оно друго?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па мислим сад тада не знам било је и ПЈП и ОПГ, али знам да је био активан, вероватно у активном саставу СУП-а Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У сваком случају није био припадник ваше?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам, да ли је био у?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Припадник Ваше јединице?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он се претходно изјаснио да нико није био осим Небојше Минића са њим. А ова фотографија број значи 2 вероватно, ми смо доле прекрили имена зато се налази овај папир па нешто.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па први са леве стране исто не бих знао како се зове али знам зато што ми је био комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, први са Ваше леве стране је Ваш комшија из Пећи?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, живео је ту као подстанар, до њега је Срећко Поповић, Славиша Кастратовић и овај исто тако знам који, да је радио да је био активан, да је био у полицији у СУП Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од њих био, је ли био он са вама касније у овој јединици?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: У овој јединици били су, у 177. бригади је био од ових четворице је био Срећко Поповић и Славиша Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај значи комшија?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, он није био. Он није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ови двојица лево и задњи десно нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То је Срећко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад хоћу да Вас питам да ли је Срећко Поповић имао браду у то доба или не, је ли изгледао овако? Да ли се тога сећате?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па не знам, мислим једно време није то брада, ваљда оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Необријан пар дана?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па можда тако нешто иначе браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браду није носио?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па можда и јесте, сада зависи колико дана и то, али не бих знао тачно да одговорим да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Кастратовић?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Кастратовић је носио мало браду, па није, нешто тако, колико ме сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После бомбардовања? То Вас питам, од кад је, не после него када је почело бомбардовање па до тог 14. маја?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Није, једно време није носио, али мислим то није брада, кажем од неких пар дана, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Кастратовић, да ли могу да устанем или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Изволите тако да се не умарате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Кастратовић овако био обучен и 1999. године и маја месеца, као што је овде на слици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На оној претходној слици је ли?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па ја сам рекао јуче да смо имали маскирне униформе војне, маскирне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што видимо на слици.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па то је маскирна униформа Војске Југославије, колико ја знам, ратна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тако био обучен маја месеца?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, у маскирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате за Поповића или Кастратовића.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: За Кастратовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, пардон за Поповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Поповића, зато Вас и питам.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ви ме питате за Кастратовића ја се извињавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Погрешно сам, гледам ову слику овде сад што видите ви.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја сам рекао био је у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање гласи је ли тако био овај човек обучен?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да у маскирној униформи војној, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Радивојевићу. Не, добро. Због грешке, добро. Поповић вероватно исто тако хоће да интервенише, нешто да питате. Изволите изађите. Чекајте, да се искључи клима?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да видимо за ову климу, може да се искључи или да се смањи и онда да можда правимо чешће паузе па да отварамо прозор, ја не знам како. Добро. Изволите.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само једно кратко питање у вези браде, када ме је он то видео са брадом?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Без браде?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Са брадом када си ме видео.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повремено, стара пар дана.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Брада од можда пар дана. Нисам рекао брада велика.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Је ли знате од кад је та слика?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам, не знам. Не знам од кад је ова слика, стварно не знам.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Докле ћу ја да тражим вештачење за ове слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна од кад је.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ове су слике из 1998.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нема уопште дилеме да су то слике из 1998. знате.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја сам рекао можда брада од пар дана, нисам рекао да је носио браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Са брадом га наравно нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е овако сада господине Поповићу ја сам чула нешто, и чини ми се да сам чула нешто ружно?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде изађите овде. Искључите господине Обрадовићу микрофон молим Вас. Укључите микрофон па реците.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте господине Поповићу.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Превасходно ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте господине Поповићу овако.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, ја овде причам и о клима уређају и о прозору са микрофоном, дакле или ћете сада овог секунда да почнете да се понашате нормално и пристојно или ћете од овога тренутка следећи одредбе ЗКП-а бити удаљени из суднице и ја више никада нећу од Вас да чујем псовке, увреде и ружне речи. Шта сте одлучили господине Поповићу да ли да се?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одлучио сам да ме истерате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одлучио сам да ме истерате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучили сте да Вас истерам. Вратите се на место.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите молим Вас микрофон тај. Укључите се господине Обрадовићу, погледајте ову слику.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Непознато мени то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Ово је такође вероватно нешто што не можете да идентификујете. Ова фотографија, то су неке куће, неки људи, да ли Вам је познато то?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки објекат у селу, добро. Погледаћемо сада фотографије које је Тужилаштво за ратне злочине примило од организације «Хјуман Рајтс Воч».

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја сам за ову фотографију већ објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је фотографија коју сте већ видели. Овде препознајете неког на фотографији број 2?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Тешко, баш је ово тамно, не знам нисам сигуран да ли је ово Срећко, а за ове друге не знам, нисам сигуран јер стварно је тамно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете Поповић Срећка, ко је то?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам, не знам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, који је на овој слици Поповић Срећко? Где стоји?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Нисам сигуран да ли је то он, јер страшно је тамна слика, нисам сигуран да ли је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте сигурни, добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: За ову сам већ рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту се налази и нека фотографија, односно лична карта, покажите нам, рећи ћете нам да ли овде на овој фотографији некога препознајете?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Код мене је страшно мутна слика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо Вам овако албум у руке. Даћемо Вам у руке ако ту можете да видите неког, али на крају овде ова фотографија то сте већ гледали је ли тако.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То сам већ гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е овде имамо једну фотографију али нисмо покрили име, али нема везе, да ли знате овог човека, ја сам Вас питала и јуче да ли знате Цветковић Звонимира?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па знам овог човека из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог човека сада када га видите знате?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Знам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он код Вас у јединици?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А овде када сте га видели у судници, Цветковић Звонимира?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да ли сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели у судници, јесте га онда препознали?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. На овој фотографији 7 да ли неког можете да препознате?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не. Ово је исто тако тамно да тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо онда даље. Ово је немојте читати она читуља.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово? Фотографија 9.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Овде мислим да је то Срећко у средини а ову двојицу не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ниједног од ове двојице?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да ли је ово Срећко Поповић из тог доба или од раније, он каже да је то од раније?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја мислим да је то од раније, није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово сада овако нешто да ли сте били у прилици да видите у селу Ћушка?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Фотографија 10. Да ли овде препознајете неког?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На фотографији 11?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. 12?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не познајем никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 13?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 14, то је већ било је ли. Ово?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Немам појма ко је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, то је фотографија 15, је ли неко носио такав ланац и крст, то сам Вас питала?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Питали сте ме јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. А ово?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам никог од ових људи. Ово су сви такорећи ћелави или ми се чини, али ја од њих не познајем никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија 17 са овим верским обредом.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 17 а и 18, све вам је то непознато. Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда били у прилици да видите неку карту, неку мапу на којој се учртавао план кретања?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Тако да 19 и 20 је овде све непознато. И ту сада показујемо Вам неке визит карте, то је показујемо Вам зато што се то налази у списима, зато да то прегледате, али то свакако, је ли нешто од овог можда Ви знате, то су неке визит карте је ли.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Никад видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Оппростите председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радивојевићу даћемо Вам фотографије ове, фотоалбум. Овај фотоалбум са овим визит картама није нов господине Радивојевићу, заиста није нов али даћемо вам свеједно сада чим будемо завршили да погледате.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, све ми је ово непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су визит карте. Е сада овде имамо фотографију да видимо који је то број, 37?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Мутна и не знам уопште о коме се ради. Непознато. Не знам, такође непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то и имамо, кажете да сте се са Минић Небојшом видели у Матарушкој бањи, је ли тако?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте касније под његовим претњама и присилом били у ситуацији да опљачкате неку златару у Панчеву?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте ишли код њега кући, да ли знате где је он живео?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ишао сам једном када нам је дао новац тога дана од продаје тога злата што је он продао, звао ме, ја сам морао да одем не ради новца али само што ме звао. Отишао сам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у Београду или у неком другом граду?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То је у Београду, мени се чини као, изгледало је тако као неко дивље насеље, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дивље насеље?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па мени је тако изгледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао тамо он и жену?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Је ли имао жену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам да ли му је жена била, али она тога дана није, када сам ја био она тога дана није била ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте ишли можда код њега на неке прославе, славе?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Показаћемо Вам сада и фотодокументацију која је сачињена приликом претреса куће у којој живи Радосава Минић у улици Водоводска II део број 40, Чукарица.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Мутна је доста, е сада добро. Не знам ја где је ово. Није то где сам ја био, то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате, добро. Када будете нешто препознали и видели само прочитајте и број фотографије који је испод.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Даље. Не. Не. Не. Не знам. Само у доњој левој слици, мислим да је то Небојша Минић, што има тетоважу на левој руци, само њега познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово што седе колико три особе, четири особе од којих се једној виде ноге само, тај са тетоважом?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само једно кратко питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ону фотографију?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За тетоважу и за фотографију да ли је тако изгледао 1999. године у мају месецу?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па не знам да ли је овако изгледао, доста је мутна слика, не могу да приметим лик и, види се тетоважа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита тужилац да ли је имао дужу косу или браду или овако потшишан?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, мислим да је кратко тако ошишан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у међувремену нешто после, да ли су те тетоваже биле у то време или су неке новије?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам ја га знам до тада у Панчеву када се радила та златара и од тог дана када ми је дао новац, од тога дана га више никада нисам видео. Не знам овде. Не познам. Такође исто. Не знам. То је ово што сам рекао да за ову слику пре да је он са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та слика.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Мислим да је ово Рада, та Рада што је са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам да ли је он ово, делује. Ја не знам да ли је он ово, делује као да је он нисам сигуран. Мислим да јесте, да је ово Рада и «Мртви», само ово од ових других не знам никога. Не. Значи «Мртви» и Рада, Небојша Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то била фотографија само да прочитамо број, 20.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод је 21. То је 21 је ли.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ово није стан или кућа не знам шта је, ово није место где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ту били?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да. Познат ми је само из овог дела ми је познат само ова гарнитура зелена и ништа друго. То је исто тада имао у том стану где сам ја ишао, ништа друго. Не знам. Не знам ово ништа. Непознато. Не знам. Не знам. Небојша Минић. Небоша Минић са Радом. Небојша Минић овако га никад нисам видео у овом са брадицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са таквом, таквим типом браде? Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам. Небојша Минић, Рада, за овог другог не знам. Небојша Минић само за њега знам са ове слике. Небојша Минић са Радом. Исто такође Небојша Минић са Радом. Небојша Минић. Баш је мутна слика доста, али, доста мутна. Небојша Минић само, и Рада опет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А која је Рада плава или црна?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па плава. Небојша Минић и Рада. Небојша. Нисам сигуран али можда личи овде на овој слици на Николића, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко личи на Николића или само да нам прочитате број?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: 44. Нисам сигуран, али можда овако по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што је раширио руке у црвеној мајици?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како му је име?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам право, Николић, „Шумадија” смо га звали, не могу да се сетим имена, Рада и вероватно „Мртви”. „Мртви”, Рада и ово што сам рекао, не знам од кад је ова слика, тако да нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо само број да нам прочитате, 46 је ли, број слике? Оптужени Обрадовићу, број слике?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Број слике 46.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 46 и овај у црвеној мајици то је „Шумадија” што кажете?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни да је то „Шумадија”? Је ли био он с Вама у јединици?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао овакву брадицу или не?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је био у јединици?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Небојша Минић и Рада. Овде је Рада и „ПС”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има још неко други?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Има, али ја не познајем ове друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Минић, Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај с цигаретом?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То је исто овај што сам пре рекао, али тако по овој слици не знам кад је, мислим нисам сигуран, али не смем да кажем сто посто али делује, личи ми помало на Николића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број слике само је?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Број слике је 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 50, тако је?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Минић. Само Минића одавде познајем, из ове слике Минића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је Минић, овај што држи три прста?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да. Сада рекао сам за ову слику, за ову, али нисам сигуран, сад не знам како се зове, али мислим да је овај што је до овог у црвеној тренерци, не знам шта је, то сам и пре обратио пажњу, али нисам сигуран мислим да је био код нас у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што држи руку преко срца, је ли?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, али не знам како се зове, мислим да је био код нас у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, овај у црвено-белој мајици је, црвено-плавој мајици?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па да ја сам пре рекао за њега да како и 53 слика да личи али овај исто такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Личи на „Шумадију”, је ли?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, не, овај у плавој мислим да је био код нас у јединици, али не бих знао да кажем име и презиме његово сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали нешто везано за ову фотографију оптужени Сокићу? Добро, сачекајте моменат. Дајте само да заврши фотографије.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Овде је Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Минић? Добро. Хајдемо даље.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не могу из ове слике. Рада и „Мртви”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је нека документација и то су неки папири. То је то. На овај начин смо прегледали те фотографије. Одморите се мало. Одведите молим вас оптуженог Сокић Абдулаха до тоалета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам једно питање везано за ове фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекаћемо Сокића три минута. Господине Перовићу, док чекамо отворите мало прозор. Па ту Вам је најближе, или пустите мало јаче климу. Топла ваздушна маса ће ући у просторију, каже господин Перовић.

За овим се, док је оптужени Сокић Абдулах у тоалету оптуженом Обрадовићу предаје фотодокументација.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Могу сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам да Вам дам да погледате да не бисмо преко документ камере гледали ово хиљадити пут, али сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само кратко питање везано за оно. Кажете Обрадовићу да Вам је познат онај намештај, гарнитура за седење. Где сте тај намештај видели?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Рекао сам да сам тог дана кад ме звао да идем по новац то сам видео у том стану. То није био стан, то је била кућа на два спрата која има веома велике степенице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам неко рекао како је Минић набавио тај намештај?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, знам, само се сећам да је имала ту, та гарнитура је била баш уочљива, мала собица, а велика гарнитура.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Велика гарнитура? Од чега је била, да ли се сећате?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од ког материјала?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па не знам, кожа вероватно, одакле знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања? Добро. Е сад имамо ове фотографије, па сада фотографију од окривљеног Вељка Корићанина и сада већ господине Перовићу опет прозор сад.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Зашто мислите то.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Молим суд да се интервенише и да се тужилац неукључујући микрофон обраћа окривљеном са речима „ти знаш све”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је евидентирано на тај начин. После кад будем диктирала за Срећка Поповића онда ћу и за тужиоца. Хајдемо сад ове слике. Да ли овде препознајете неког и увек прочитајте ако некога препознате овај број испод слике?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово су од Кастратовића слике одузете.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо ни да изоштримо, чекајте, ово нешто није у реду. Ако се остали браниоци слажу, ако се оптужени слажу да дамо оптуженом Обрадовићу да погледа ове фотогрфије и да нам каже да ли некога види и да нам онда ту фотографију издвоји, тако ће бити брже, то сам и мислила кад је оптужени Сокић изашао, али се ви, увек се адвокати ту нешто буне.

Значи, предају се све фотографије одузете од Славише Кастратовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли ту има још нешто? До 31 је до њега, ја мислим да Џудовић је ли ту? Дајте прво те од Кастратовића оптуженом у руке да их погледа и означи фотографије на које неког препознаје, а за то време предају се браниоцу Радивојевићу фотоалбум, фотографије које је ТРЗ примило од Организације "Human rights watch" да би прегледао и да би се упознао с тим фотографијама.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ово су фотографије из 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које, те Славише Кастратовића?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ово што сада гледам. То сам јај већ гледао, мислим да сам негде видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ту ја мислим једна фотографија на којој је Кастратовић са брадом у том албуму, ако је нађете, ако не наћи ћемо после заједно.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ово је све полиција. Има, али. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте нам број?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Број 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број 15 ко је то?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не бих рекао да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Кастратовић, видим „ПС”, али не бих био сто посто сигуран да кажем да је то он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо после да ставимо да погледамо. Видите још до краја. Ви гледајте фотографије. Господине Обрадовићу, не Обрадовићу, Перовићу немојте ометати сопственог клијента док даје одбрану, молим Вас. Дајте нам да погледамо ту фотографију 15, прво 15 да погледамо на документ камери. „ПС” и?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Могуће да је Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће да је Кастратовић? А је ли он носио браду, то сам Вас питала током бомбардовања тад док је био с вама у јединици?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам, стварно не могу да се сетим, пре сам мислио такође исто рекао за Поповића, али ја се не сећам, малтене иако некад пар дана, али то не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али са оваквом брадом, ово није баш пар дана?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Са оваквом брадом не знам, не бих, можда али нисам сигуран, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим, од Саше Џудовића гледајте фотографије, дајемо Вам у руке опет да погледате и да издвојите ако неког има ту кога познајете?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: На слици 8 Џудовић Саша, на слици 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: На слици 13 Џудовић и Крстовић Владан, на слици 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му беше надимак Крстовићу?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Владан, звани „Џуца”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су били у полицији, је ли тако?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја мислим да је у, па по овоме што видим мислим да је полиција, али не знам које године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате у време бомбардовања у којој су били јединици?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ово нису слике сигурно, овако нешто сигурно нису носили тад у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја мислим да нису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, поновите још једном само где су та двојица била у мају 1999. године, да ли Вам је познато?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па ја мислим да су у почетку били у нашој јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете почетак, који је то период?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па рецимо неки период од не знам тачно, али рецимо од 15 дана до 20, можда нема толико, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете 15 дана, је ли то од момента бомбардовања?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Од рецимо негде 25, 26. до краја месеца, ето тако нешто је било, нисам сигуран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су били у мају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До краја ког месеца? Само моменат, до краја марта или до краја априла?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Почетком априла, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетком априла?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Нисам сигуран сада, али где су били после тога, па сам то јуче рекао у одбрани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, само питам, у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте препознали неког?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па онако, смешне су ми слике мало. Џудовић, Радосављевић и Крстовић на слици 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно кад сте се, што су смешне, који су то број слике?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Смешна ми је она слика са јајима, то ми је било смешно. Овде је Џудовић и Радосављевић, слика 23 и 22. Овде су „Бурдуш” такозвани, наш механичар који ради у СУП Пећ, до њега Џудовић и на крају овде један, не бих поменуо његово име, зато што је то, да не кажем шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не би поменули његово име зато што је то да не кажем шта? Која је то слика?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не бих да се зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то слика број?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То је слика број 25. То је овај господин што је иницирао 27. априла возио оног аута јуче што смо причали, што ме зауставио, ратно стање, падају бомбе, он је стао човек да контролише саобраћај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки саобраћајни полицајац?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, саобраћајни полицајац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како му је име?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам. Џудовић и Радосављевић, слика 27. Такође 28 Радосављевић, Џудовић. Слика 32 покојни Елвис Шуњевић, Џудовић и Радосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај покојни што кажете је ли он био у полицији или у војсци?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Он је био активан полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Активан полицајац?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да. Слика 33 Џудовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршили сте?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ово сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само да констатујемо то. Господо, да ли има потребе да стављамо на документ камеру ове фотографије где је оптужени означио Џудовића и „Гурија“?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Браниоци исто кажу не треба.

КОНСТАТУЈЕМО да се оптужени у неку руку насмејао када је видео неке фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова што „Гури“ има ово бело на глави, оптужени слушате мене или причате с Перовићем? Је ли ово кад је имао ово на глави, да ли сте се то смејали?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То ми је било смешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За слику број 18 и да је на фотографији 25 показао овде има више људи, да се ту налази тај полицајац који га је зауставио.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Нисам рекао на глави, оно што им је у устима, не на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо шта је у устима.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја мислим да држи јаје у устима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То су пинг-понг лоптице.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Мислите? Нисам знао да су таквог облика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада да погледамо. Има ли потребе да стављамо ову фотографију 25 где је полицајац који је зауставио оптуженог, што је евидентирано у оном извештају? Нема. Добро. И имамо фотографије од кога одузете? Да ли има ту још нешто? Шта је то, прочитајте?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Има још фотографија, али нисам гледао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте тај фотоалбум који сад гледате?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Фотографије одузете од окривљеног Топлице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Топлице Миладиновића. Господин Петронијевић је пре тога хтео нешто да каже или не?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем судија. Само је питање за овај албум на коме нема, ми смо га сад разгледали, Ви сте дали колеги Радивојевићу на захтев да се то погледа и да се ове визит карте, затим разна писма, одређени неки документи итд., нема назнаке, посебно некакве мапе за коју сте Ви кроз питања рекли мапе кретања или акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ја тако закључујем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Управо то. Па је питање где су ове фотографије, мапе, визит карте пронађене? Нема ознаке на овоме судија, да ли имате неког трага у списима другог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јер би било значајно да знамо шта гледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А у том смислу бих ставио примедбу да се ово не приказује ни окривљеном, ни било коме ако не знамо шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И господин Радивојевић?

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: У вези овог албума, прво када сте приказивали преко документ камере видело се да су снимане 2010. године, имате доле види се, а овде се не види. Прво то, говорим о оригиналности. Друга ствар, како је ово дошло у спис, када је дошло, нема заводни печат, што је основно да би уврстили у доказе. Ако је то доставио тужилац, тужилац је требао да поступи по мом захтеву. Овде се ради о пресуђеној ствари, јер поводом овог истог догађаја одбио је Еулекс ту пред Окружним судом у Пећи исти поступак за 27 људи. Овде је сад тужилац додао 43 вероватно људи умрли у међувремену. Друга ствар, овде имају фотографије које скидамо са интернета, на пример фотографија број 1. Друга ствар, од фотографије 15 до 40 ниједна се не односи на Пећ. Ако погледате фотографију, само секунду молим вас, 17-а и 18, то је Кијево. Кијево је удаљено 30 километара од Пећи и због тога не схватамо. Друга ствар, имате визит карте. Слика 21 има писано, руком писано, мој колега Мустафа Радоњићи ће потврдити да је то писао вама. Знате што, зато што овде пише уместо „ћ” пише друго слово, значи Албанац је писао овај списак. То смо могли урадити и данас. Нисмо морали радити прошле године. Друга ствар, овде половина визит карти је Албанци које случајно знам који су били успешни приватници. Е сад, не знамо чији је овај списак, али основна ствар је, судија молим Вас, одакле је ово дошло у списе предмета?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте молим Вас на насловној страни шта пише.

АДВ. МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Овде, ту, овде, онда може достављати Вама ко год шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставља и то што имамо ту у списима, ја док не одлучим да издвојимо показујемо оптуженима. Немам разлога уопште да то кријем. То је послао тужилац ја мислим, или не знам који албум сам Вам дала. То је доставио ТРЗ, видите шта пише, нама је то доставио тужилац.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Не пише, нажалост не пише, пише "Human rights watch".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту пише "Human rights watch"? Добро, не знам шта сам Вам дала, али то што је у списима док не одлучимо да издвојимо то ми наравно нећемо сакривати од оптужених. То је прва ствар. А друга ствар да ли то нама нешто користи или не, то је велико питање. Свакако да "Human rights watch" није доставио директно суду него је доставио тужиоцу, а тужилац уз остале доказе доставио суду. Хајде да нам то вратите.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ово није постојало, не знам кад је дошло у списе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да разгледате списе, ја не могу сада да по два сата расправљам ког је датума шта дошло и да то износим овде на претресу, разгледајте списе, све што стигне ми то вама даље прослеђујемо.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, али Ви одлучујете о извођењу или о неизвођењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите тај албум. По предлогу и по службеној дужности, наравно ово сигурно не изводим по службеној дужности. Дајте сада господине Петронијевићу, сада смо код овог албума.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја се не слажем са овом Вашом констатацијом, оценом, наредбом или одлуком као председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: По питању статуса одређених докумената, фотографија, визит карти, натписа, писанија и слично у правцу њиховог третирања као доказ у кривичном поступку. Законик о кривичном поступку је изричит у томе шта све може бити доказ у кривичном поступку и исто тако прецизно одређује поступак, начин прибављања тих доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваш је предлог?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Примедба је ако дозволите. Ако не дозвољавате да завршим онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете, ја Вас пожурејем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, примедба је и сугестија суду да ниједан доказ који није званично уврштен у спис, који није био прибављен у фази истраге, који накнадно на било који начин дође до суда, било то да учини тужилац или било која друга страна, пре него што веће на било који

начин одлучи да га употреби, предложи или страна која је то доставила или судско веће *excoficio* и да се странке у поступку изјасне о статусу тог доказа. Тек након тога када донесете доказно решење такав папир, такав документ, таква фотографија може се употребити као доказ, а ми смо овде презентирали окривљеном фотографију и фотографије које не знамо ни одакле су, ни ко их је дао, ни зашто их је дао, ни шта доказују, ни коју чињеницу доказују, а да пре тога није донето доказно решење. На тај начин је ово, односно овај албум постао саставни део доказа. Стога предлажем да све овакве до сада доказе које сте уврстили у списе, а има их више, издвојите из списка јер су на недозвољен и противзаконит начин ушли у доказни поступак. Хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, супер. Ви ћете онда да рецимо до краја овог заседања и ових претреса до петка попишете све те доказе које предлагете да издвојимо. Дакле, ситуација је оваква следећа господо, уз оптужницу, као и током истраге стигли су одређени докази и међу њима и одређене фотографије, у међувремену стижу и остали докази било у електронском облику или у писаном облику, то добијају оптужени, добијају њихови браниоци. У међувремену стижу и остали докази, било у електронском облику или у писаном облику, то добијају оптужени, добијају њихови браниоци. У међувремену, свакако да се неки докази, као што су фотографије, налазе у списима. Морате да разгледате списе, оно што вам суд шаље, морате да проучите и да онда овде кажете, оно што вам је суд доставио, а рецимо, доставио је тужилац, је ли тако, па је суд проследио нама, предлажем да се не изводи, односно да се издвоји из списка. То је такав поступак који нам је сада, ја сам то рекла овако једноставно. Господин Петронијевић је рекао исто то и он ће сада ове и овакве доказе да попише и да нам каже, шта треба издвојити, односно шта не треба изводити, а затим ћемо о тим доказима да расправљамо када господин Обрадовић, господине Петронијевићу, господине Радивојевићу, када господин Обрадовић буде завршио. Изволите господине Обрадовићу, погледајте, молим Вас и то важи и за Вас, погледајте фотоалбум и да завршимо са тим сликама.

АДВ.ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ. Судија, да ли могу само, судија напустио бих на кратко претрес, мењаће ме Борковић, ако Ви дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Адв. Вучић Шћепановић напушта претрес и мења га адвокат Борковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту некога препознали?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени није препознао никога на фотографијама из фотоалбума који су одузети од Топлице Миладиновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми кажете још, да ли сте Ви били некада у резервном саставу неком, осим ово у војсци, не?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: У резервном саставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате Небојшу Павићевића или Радевић Ивана или Зека Станковића?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Небојшу Павићевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Зеку Станковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зека или Зеко, нисам сигурна, могуће да је Зеко Станковић, то му је име, није надимак.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја познајем, по презимену не знам, али знам по надимку Зека, јер сам играо са њим фудбал заједно, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били са њима, то Вас питам, да ли сте били са њима?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро, још да Вас питам, да ли знате неки, само да видим како је то изгледало тачно, да ли сте видели некада један мотор марке «Кавасаки» из више боја-жуто-зелена, љубичаста и тако?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Како мислите, где да сам видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте видели негде тамо, негде овде у околини Београда?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: У околини Београда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Дошли, узимали, јесте возили мотор?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја? Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вам предочим да је Богићевић Бобан, када је давао одбрану, рекао следеће у полицији: «По доласку у село Ћушка, ушли смо у колони, нас четрдесет, педесет, наоружаних припадника поменутог одељења којим је командовао «Мртви», развили смо се у међувремену у стрелце и у мање групе поделили ради уласка и претресања кућа и помоћних објеката укућана Албанаца и ја сам у групи која је добила од «Мртвог» наређење да претресамо албанске куће и легитимишемо укућане, био са Обрадовић Зораном званим «Буба» и још двојицом наоружаних припадника овог одељења, чијег се имена не могу тренутно да сетим». То је једна одбрана коју је он дао у полицији. А овде је нешто другачије рекао, Богићевић, он је ово рекао у полицији, овде када је у овом поступку лишен слободе.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Мислим, када је била та акција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово, причам Вам све о овом 14. мају. Јесте били са Богићевићем?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја сам то јуче у одбрани све лепо рекао и објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно, то није тачно да сте били са њим?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па није наравно тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то Вас питам. Добро, да ли знате за неке друге акције, рецимо у Капешници, Бреженику, Пивари, пијаци, да ли знате шта се дешавало на Кошарама?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада не знате шта се дешавало на Кошарама, тада у време бомбародавња и за ове друге акције неке, у Пећи и околини?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Мислите да ли сам чуо и тако нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за то, да?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја нормално да сам чуо у граду, али шта се дешавало тамо, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ишли у неку од тих акција?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је један део групе кренуо у акцију на Кошаре?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то било и када?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То је друга ствар, о томе знам, али да сам ја био на Кошарама, нисам, али требали смо да идемо на Кошарама. Мислим, не знам датум тачан, негде у, мислим у Дечану ту стационарирали да би се договорили са командом која је била ту у Дечану, не знам, ко и шта, тако да смо ми били, по мојим сазнањима, тада је овај, 63. падобранска је била, овај, доста мртвих, погинулих и онда се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте стигли да се прикључите?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја причам већ сада о томе, јер мислим да је и ово битно и кренули смо ту, обзиром да се тамо никоме није ишло, да је то, да је, да су тамо НАТО бомбе падале малтене сваки час и онда, али када је наређење од војске, онда ми смо кренули у колони, мислим негде километар, два да смо имали, да ли нас је неко гађао РБ, не знам тачно шта се десило, углавном, знам да је један, два војника ту погинуло, било је рањених доста и онда после тога су се вратили у Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли Ви?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ми смо се сви вратили, цела јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тада и кренули?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, да, не знам тачан датум, али био сам тада тога дана ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хоћу још следећу ствар да Вас питам. Када кажете јуче да сте били у завади са «Мртвим», да су били људи на њега и тако даље, да ли је он, како се понашао према војницима?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па понашао се онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с друге стране кажете, сваког је звао «куме», ово, оно?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, зависи како када, знате, он је некада знао да буде, да не прича са никим, некада је био нервозан, зависи како када, није сваког дана човек исте воље, оно. Ја не знам ко га је изнервирао и шта, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У једном исказу кажу овде, каже сведок да се чуло да је он убио неког борца из Крагујевца.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте и Ви?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, то сам чуо, али нисам присуствовао том догађају, тако да не бих знао ништа о томе да кажем, само рекла-казала, ето то, што сам ја чуо, ништа друго, наводно због неког новца, не знам, ваљда је хтео да неки новац узме за себе и онда је, уствари, то сам и прочитао негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте прочитали у списима.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, али ја то не знам о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, да ли сте чули за неки инцидент који је он имао са оптуженим Сокић Абдулахом?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су ту неки интервенисали да спасу Сокић Абдулаха?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Можда је то и било, али ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присуствовали или чули?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја нисам присуствовао, али да ли је било или не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада ћемо још, то је било то што сам ја хтела да Вас питам, осим остало је, да ли је било неких камиона у јединици?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, ја да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада из неке акције у некој прилици коришћен камион за потребе јединице?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, чак ни када смо ишли негде, како сам јуче рекао, у обилазак или акцију где су лоцирани терористи УЧК, чак нисмо имали ни возило које можда, можда смо имали неки мањи комби који је,

али то је ваљда касније дошло, све те муниције и бомбе, који је ишао за нама и по потреби попуњавали лично наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Веселин Бешовић?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веселин Бешовић.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Веселин Бешовић? Не знам, знам да су Бешовићи доле из Бреженика, али лично га не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли чланови већа имају питања? Не. Е сада овако, питаће Вас пуномоћници са оптуженима. Дајте то вратите да унесемо.

У 9,55 часова оптужени Поповић Срећко након што је изашао да постави питање, интервенише да је фотографија која је приказана оптуженом сачињена 1998. а не 1999. године. Враћајући се у део где је предвиђено да седе оптужени, без микрофона, али довољно гласно, да председник већа и поједини у судници чују изрекао псовку – претњу, која почиње са «набијем те», а завршава се са «мутави», па је за овим председник већа опоменула оптуженог на понашање, а за овим је Поповић Срећко прво желео да се извини, а затим рекао да жели да га истерају,

Па у смислу члана 299. ЗКП-а због ометања реда, председник већа изриче последњу опомену оптуженом, уз упознавање са законским одредбама које омогућавају да се оптужени који нарушава ред или вређа друге учеснике у поступку, удаљи из заседања.

За овим се, такође, констатује да је у једном тренутку док је оптужени разгледао фотографије, тужилац без микрофона рекао «знаш ти све», на шта је интервенисао бранилац оптуженог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја овде морам да интервенишем.

Па се ово на примедбу браниоца уноси у записник, а тужилац за овим интервенише, тако што:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То није било у тренутку док је сведок разгледао фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сведок?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пардон, окривљени разгледао фотографије, него у моменту док након што сам му ја поставио питања о којој гарнитуре и када ме је погледао и осмехнуо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

И да тужилац наводи да је то било приликом одговарања на питања одакле потиче и каква је и да ли је кожна гарнитура она која се налази на фотографији из фотоалбума одузетих фотографија из куће Радосаве Минић.

За овим још на околност да се оптуженом у фази давања одбране показују фотографије које се налазе у списима, бранилац Петронијевић исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, господине Петронијевићу.

У свему према аудио запису и записнику.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Уз малу допуну, пошто имам још једну малу примедбу, ове две примедбе ћу уоквирити на начин како је то предвиђено Закоником о кривичном поступку. Оно што сам рекао о начину извођења доказа и статусу доказа у кривичном поступку, позивам се на одредбе чл.326. став 3 и чл.328. став 1 Законика о кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, не могу се ни на који начин предмети, документи или било шта што може бити доказ, уносити у кривични поступак на начин на који сте Ви то данас учинили и у неколико наврата до сада. Ја сам стављао редовно примедбе.

Следећа примедба је да сте овом окривљеном предочили део исказа окривљеног Богићевић Бобана датог пред полицијом, а да при том нисте предочили и остале његове изјаве у том делу који је дао на главном претресу, пре свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У том смислу сматрам да сте на овај начин могли довести окривљеног у заблуду по питању начина на који је окривљени Богићевић Бобан исказивао о чињеницама које се тичу овде окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно, господине Петронијевићу, рекла сам му да је он то касније изменио и да је то било само тада у полицији.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Али нисте предочили, судија, ја то стављам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И господин Радивојевић.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице, имамо један проблем, начин увршћавања доказа, то је, видите, Ви сте лепо то објаснили малопре, Ви када добијете то, наведете од кога сте добили и доставите нама на изјашњење. Овде погледајте тај документ, ово због транскрипта мора да

уђе. На том документу, нема пријемног печата, нема пропратног акта, нема ништа, а то су све обавезни елементи за један доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, уз оно што је достављено са тим документом, има.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Добро, судија, али да ли сте коме проследили? То је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада део поступка када пуномоћници и остали браниоци, саоптужени постављају питања. Јесте се уморили, оптужени, можемо ли да наставимо са Вашим саслушањем? Изволите, остали браниоци, да ли имају питања за оптуженог Обрадовића? Не, нико. Пуномоћници, изволите. Ви желите непосредно да постављате питања или не?

Пун. оштећених МУСТАФА РА ДОЊИЋИ: Не, преко Вас, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко суда, изволите.

Пун. оштећених МУСТАФА РА ДОЊИЋИ: Молим Вас, он је рекао да је отишао код Милића где је узео неке паре. Ако може да нам каже, колико је пара узео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбија се то, то прича о овоме касније, значи шта се десило после бомбардовања, након те пљачке на коју је био принуђен, на то мисли.

Пун. оштећених МУСТАФА РА ДОЊИЋИ: Важно је да се изјасни о томе, о којим се то стварима ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је то од продаје злата које је опљачкано у Панчеву у златари некој, то је јуче причао.

Пун. оштећених МУСТАФА РА ДОЊИЋИ: И на крају још једно питање о његовим учешћима у тим акцијама. Да ли је он учествовао и у акцијама у селу Љубенић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу Љубић?

Пун. оштећених МУСТАФА РА ДОЊИЋИ: Љубенић код Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте учествовали у Љубенићу?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.

Пун. оштећених МУСТАФА РА ДОЊИЋИ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, госпођа Наташа Кандић. Хоћете непосредно или преко суда?

НАТАША КАНДИЋ: Ево, могу и преко Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте га питали јуче о томе, каква је ситуација била у граду Пећи пре бомбардовања и он је рекао да су људи и Албанци одлазили сами из Пећи. Моје питање је сада, па је изнео пример неког свог комшије, па је моје питање, да ли он то каже на основу тога што је његов комшија отишао или је то што је опште позната чињеница да су из Пећи

одлазили људи Албанци сами онако из града и колико је на тај начин, да ли зна, колико је људи отишло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, значи, колико је отишло и да ли сте Ви то?

НАТАША КАНДИЋ: Колико је остало, колико је за време бомбардовања било Албанаца у граду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је остало?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви за те одласке сазнали због комшије или је то било овако као општа појава?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја сам јуче лепо рекао да није то било, то је било на дан бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На дан бомбардовања?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Када је та албанска породица напустила сама кренула, а где су кренули, ја то не знам, нисам рекао пре бомбардовања, него на дан бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте на дан бомбардовања.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: А колико их је остало, то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели само због комшије или је то била овако нека општа ситуација, да одлазе Албанци?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Није била општа ситуација, напустили су и Срби, и Срби су ишли и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Албанци, добро.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да

НАТАША КАНДИЋ: Моје питање је, да ли је било неког организованог, да су ишли аутобусима према Албанији или према Црној Гори, после бомбардовања, 27.-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било ког значи, Срби или Албанци, то сам Вас јуче питала, да ли је неко ишао организовано?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја за то не знам, гледао сам колоне, ја сам то јуче рекао, гледао сам колоне, али без пратње полиције, без пратње војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли јуче.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: А да ли је било нешто организовано, ја за то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Где је видео те колоне, у ком су правцу ишле?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То је колона правац где сам ја становао, значи правац из села, не села, значи, на периферији града Витомирице према центру Пећи су ишли, односно правац сада да ли су скретали лево, десно, ја то не знам. Ја сам само био у дворишту своје куће и видео сам ту колону и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте једном видели ту колону?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, тог дана сам видео, то је била велика колона. Нисам приметио војску, нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је почело бомбардовање, о томе причате?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, када је, после можда пар дана, тако нешто.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна, да ли је, овај, да ли је полиција или војска или Небојша Минић или ови са којима је он био у том воду, да ли су учествовали у неким акцијама у граду. Ви сте питали за Капешницу, ето ја питам за Брежаник?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја у Капешници нисам био, за Брежаник исто такође не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте имали неки задатак на путу од Пећи према Рожају, Савине Воде, да ли сте?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви учествовали или Ваша јединица?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не, ја да знам тај део горе, не.

НАТАША КАНДИЋ: Јуче нам је рекао да је 14. маја он дошао негде око пола осам у штаб и да је ту затекао пуно војске који су чекали, како су рекли, поручника Минића. Сада моје питање је, да ли је то било уобичајено када је он долазио ујутру, да је било пуно неке војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био исто дан као и претходни?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Нисам ја рекао да је било пуно, рекао сам да је било уобичајено, то је наша јединица ту, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тога дана више или је било стандардно као сваког другог дана?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Уобичајено је било да се тако, не можемо сви да станемо у штаб у једној кући него смо чекали наравно испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су ту били искључиво ти војници које је он познавао из вода или је било територијалаца неких униформисаних које он није познавао?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па ја сам то јуче лепо рекао, објаснио у одбрани мојој.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да су Вам код оне оgrade, да сте били са двојицом територијалаца које не познајете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ти тамо у селу, него ту, ту?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па било је наравно наше јединице, било је пар њих које ја нисам познавао, било је, нормално, није било да је то војска нека огромна и ништа друго.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било полицајаца ту?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам питала ја.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било у Ћушки?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То сам ја јуче рекао, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам то питала јуче за полицију.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, да ли Ви знате, ко је Мићо Мартиновић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам јуче за Мићу Мартиновића.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је био у селу тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође питан.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, што се тужилац стално буну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тужилац стално све време виче без микрофона, не знам зашто. Ја сам све јуче питала, и за Мићу и за ове друге људе, Зеку и остало.

НАТАША КАНДИЋ: Мени је остало потпуно нејасно, можда нисам чула, овај, због чега Ви одлазите када је Минић дошао, са упереним оружјем према Вама, шта се догодило тачно, да ли је он Вас ранио тада или?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја сам то јуче лепо рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала могућност да он Вас погоди тада када је пуцао?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Како да није, ја сам то јуче лепо рекао како и шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те психичке проблеме сте имали, је ли тако, уплашили сте се?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Е сада само да мени буде јасно, одлази у болницу због стреса који је доживео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због стреса.

НАТАША КАНДИЋ: То да ми буде јасно.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па нормално, због чега бих друго. Замислите да неко пуца на Вас шта би, како бисте то доживели, да неко пуца.

НАТАША КАНДИЋ: Па питам се, како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам, већ сам опоменула да се не коментарише

НАТАША КАНДИЋ: И имам још једно питање, овај, молим Вас питајте га, он је јуче врло одлучно рекао да је он невин, да је неосновано оптужен, али да је то исто и са његовим друговима који су неосновано оптужени. Да ли он располаже неким доказима које Тужилаштво нема у виду, да може да нам понуди овде.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја сам само рекао оно што сам видео и што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта Вас пита госпођа Кандић, да ли Ви имате нека сазнања, шта се догодило у селу и ко је то урадио или

једноставно сматрате да су овде оптужени, оне које познајете, наравно, такви људи, тако нешто никада нису урадили?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја са тим да сам од датума када сам ступио у јединицу до датума када сам био, ја знам да се никада није десило никакав злочин и на основу тога нормално да ћу да тврдим да не би то тако нешто урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно понашање које сте описивали, то се само приписује «Мртвом»?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Које понашање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то једно бахато понашање и према Вама и овако?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па знате шта, па то сви знају да се бахато понашао, малтене то свако зна. Ја сам јуче лепо рекао, ја нисам био у стању, нисам смео коме да га пријавим. Ја да сам смео, ја бих то урадио, коме да пријавим када он са начелником СУП-а Пећ је први човек, како да пријавим, коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: И последње питање, када је он сазнао да су људи у Ћушки убијени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, када је видео у новинама, у тој сателитској телевизији.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То сам сазнао на телевизији, марта месеца 2010. године, у мом стану у Немачкој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени, на крају ћете, тужиоче, изволите господине Поповићу, само уколико имате питања, дакле, само уколико имате питања или да пустимо, да ли имају остали оптужени питања? Нико нема, добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Моје питање је за јучерашње његово излагање, одакле му сазнање да је Витомир Шалипур командант ПП?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, неважно, изволите даље.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Само то, јер он никада није био командант ПП.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Нисам ја рекао командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, рекла сам да не одговарате.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, вратите се. Да ли остали оптужени имају питања? Не, да ли тужилац има још неко питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања, али бих хтео окривљеном да предочим једну изјаву сведока која се делимично разликује у односу на оно што он исказује. Ради се о сведоку «ПС» где сведок тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком транскрипту?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле, транскрипт аудио записника страна 18/138, број списка 3467/569.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам тужиоче, само онај ранији или овај сада транскрипт. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам Вас чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле сведок «ПС» тврди да сте Ви тај ауто који сте видели поред неког зида, довели у центар села и да је онда наишао Минић и да је у тај ауто пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта Вам чита, што се тиче Ћушке, што се тиче Ћушке, сећа се да је «Буба» довезао се јапанским спортским аутом беле боје, а сада «Буба» такав какав је, он је изашао и почео да гланца то возило, заборавио се где је, био је одушевљен и «Мртви» је то изрешетао уз псовку.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја сам рекао јуче у мојој одбрани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте читали, је ли тако, овај исказ сте читали?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То сам читао, да, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он каже да је ауто довезао до центра села, каже овај овде.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, то «ПС» каже. Ја сам јуче објаснио како се ауто налазио ту, вероватно ти момци који су били из ТО, они су вероватно имали кључеве од тог аута, вероватно су га и они донели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ово није тачно да сте довели ауто?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ја? Не, ја сам јуче лепо рекао у одбрани како и шта је било, а «ПС» може да тврди шта год хоће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми у списима имамо један документ из којег се виде одређене акције које су изводили припадници 177. вода од 25. марта па до 14. маја. Ако дозволите, ја бих те акције прочитао овде присутном оптуженом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је то документ?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Документ који носи насловну страну «Ратни дневник 177. одреда»

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако је присутан био тој акцији, само нека одговори кратко, јесам, нисам. Дакле, 29.03.1999. године, акција у Бреженику?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче, наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу када се овде скаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите Ви само тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 01.04. Љубенић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се већ изјашњавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Брестовик-Сига?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пети километар, 17. април Ћушка, Захач-Пављан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га питала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 19. април аутобуска станица, железничка станица претрес терена, 20. април Каличани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у те Каличане?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам, ја не знам ни где се налазе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од 20.04. до 29.04. обављање патролних служби у граду и обезбеђење објеката, 29. априла, извиђање рејона Накла, 01. мај, борбено запоседање села Набрђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у Набрђе?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Видите, ја сам био у доста тих што господин наводи, али не могу да се сетим по местима тачно ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у акцијама, али не можете да се сетите у којим местима?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па да, али наравно, вероватно сам био у, ово што наводи, у обезбеђивању и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једна интересантна операција под називом «Ћурђевдан».

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Непознато ми је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Село Прилеп, Пашино Село, Катундире, Набрђе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли ту?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је то, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада Петронијевић, па Радивојевић па Перовић.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем, судија, примедба се односи да сте дозволили тужиоцу да предочава исказ у овом случају заштићеног сведока «ПС», а сасвим је небитан његов статус, пре него што је тај доказ изведен на главном претресу. Према томе, као Ви, ми, тужилац или било ко може знати, какав ће његов исказ бити на главном претресу, да ли ће он бити онакав исти какав је био у фази истраге када је дат. Све док не буде сведок саслушан пред већем, ако је то могуће да то буде непосредно пред већем, не можете предочавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу, а где пише да не могу да предочавам?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не можете предочавати садржину исказа сведока, тек након тога се позива окривљени да се изјасни о том исказу сведока или различитости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Судија, исто као малопре, значи, али основни проблем, судија

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је тад доказ дошао ту.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Зато што прије но што тужилац, да не би после тражили издвајање из списка, ми имамо право да се изјаснимо о предлогу за извођење неког доказа, конкретно сада и «ратног дневника» који је уврштен и овога записника, е о томе се ради. Значи, када тужилац тражи, он мора да нагласи шта тражи и онда ми да се изјаснимо појединачно ко има, пристајемо ли или не пристајемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, размотрићемо то. Изволите господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Слично што и колега Радивојевић, а то је да сам пре него што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је значи евидентирано.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Само мало, молим вас, пре него што је колега тужилац почео да чита списак хтео сам да затражим од Вас да се то предочи Обрадовићу да би се јасније изјаснио на наводе да ли је учествовао у тим акцијама, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи оно што је тужилац хтео то сте хтели и Ви?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, али знате како, тужилац чита, ми не знамо сад, чита, ми њему верујемо али би и ми да видимо то, тако да сам тражио да Обрадовић Зоран то прочита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто не погледа?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па зато да би лакше одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Перовићу, евидентирано. Господин Крстић.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија, врло кратко. Дакле поред овога што су изнеле колеге Перовић, Петронијевић и господин Радивојевић, морам да кажем и ово. Донели сте наредбу судија о вештачењу заштићеног сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо да ћемо то разговарати када буду готове одбране, немамо времена.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: У реду, али то је управо у вези са овим што су и колеге указивале. Дакле, то је још један од разлога што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али немојте господине Крстићу, господина Петронијевића сам замолила да то буде кад буду готове одбране па ћемо онда да расправљамо о томе.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, али мислим чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је ово фаза када се даје одбрана, оптужени Сокићу, изволите.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Сокић.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Хтео бих само да питам јавног тужиоца одакле њему та сва имена од тих села?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од?

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Мислим имена тих свих села што је сад набројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта је читао тужилац? Ратни дневник, то је Вама свакако достављено у фотокопији, погледаћете у спису који имате код себе.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не, тражите да разгледате списе.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Има преко 50 села што је он набројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ћете, да ли чујете, ако Вам није то достављено одмах ћемо сад у паузи да вам фотокопирамо и да Вам дамо, али мораћу да проверим, сигурна сам да смо Вам слали.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: И само још једно да Вас питам, да ли би могао тај заштићени сведок да буде овде да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо да се договоримо, немогуће, док сви не дају одбране ниједан сведок не може да дође.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Јер ја не верујем овој телевизији, како се зове то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево још увек даје оптужени одбрану, ајде вратите се на место.

ОПТ.АБДУЛАХ СОКИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко питање за оптуженог Обрадовића? Имате ли Ви још нешто да кажете?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Имао бих да додам, јуче заборавио сам да кажем што се тиче мој брањеник је напоменуо оно у вези Боре Влаховића начелника СУП-а Пећ, па сам хтео само да додам да то буде евидентирано да сам ја са тим господином пред рат тако рећи, није био рат, пре рата ухватио у стану мог најбољег друга са његовом женом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Ухватио сам га у стану са женом од мог најбољег друга, Лабовић Звонка саобраћајца Полицијске станице Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој неприличној ситуацији?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Да, тачно, и хоћу да кажем што му је она сада, колико сам чуо и сада му је и садашња жена, мислим тада му је била љубавница, где сам ја отишао код њега на кафу и затекао сам тај призор што сам затекао и од тада па надаље вероватно да постоји исто да је склон некој освети зато што сам ја то обелоданио, нормално да сам свом пријатељу морао рећи шта је и како се десило у његовом стану док је он био на радном месту, ето то сам само хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да Вас питам какво је Ваше, само још то да расправимо, жалите се на услове у којима боравите као и сви остали који

су у притвору, везано за Вашу терапију, да ли сте Ви разговарали о томе обзиром да је бранилац тражио да Вам се мења терапија и да користите терапију коју сте користили у Немачкој, да ли сте у том смислу разговарали на прегледу са лекаром тамо у затвору?

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е онда можете да разговарате, дакле тај лек који сте користили у Немачкој постоји и код нас и постоји под тим.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Не знам да ли постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам да постоји, ево ја сам се распитала, зове се «Миртазапин» и постоји још осим под тим називом још под четири назива, не знам да ли се добија на лекарски рецепт или не али то свакако има и код нас.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Е одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то вам је то информација. Сада ако немате више ништа.

ОПТ.ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Значи да се обратим мом лекару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то ћете увек да сугеришете лекару. Сада се вратите на место.

За овим суд одређује паузу у трајању од 15 минута ради одмора.

АДВ.БОРИСЛАВ БОРКОВИЋ: Судија, само секунд, у наставку ће ме поступка замењивати колега Радивојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А Шћепановића ће мењати ко? Исто Ви.

Седите молим вас.

Наставак главног претреса након паузе ради одмора, присутни су сви осим адвоката Шћепановића и Борковића које мења адвокат Радивојевић.

Сада ћемо да чујемо одбрану оптуженог Николић Милојка.

Бранилац адвокат Драган Палибрк тражи да се консултује са оптуженим на један минут, па се одређује да се то обави у ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ту у ходнику.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Председнице, да ли нам, да би искористили ово време консултација између колеге и оптуженог, план рада за ову недељу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта план рада за ову недељу?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па какав је план рада, да ли има саслушање сведока?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Знате због чега, зато што имам одређена суђења пред Вишим судом исто притворске предмете, па због тога бих да се организујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекамо господина Николића, сачекајте.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Само док не почнемо једна молба. Обзиром да вечерас идем на годишњи одмор а да је колега Огњановић у Црној Гори, па само управо ово што је питао колега Перовић уколико ће се наставити да обавестим суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају дана, само да заврши Николић Милојко.

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНОГ НИКОЛИЋ МИЛОЈКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите молим вас микрофон. Сугеришите ако се будете уморили, ако хоћете неку паузу или тако нешто. Чули сте оптужницу, пре него што сте чули оптужницу ја сам Вас упознала са правима које имате овде у поступку и изјашњавали сте се, ја Вас позивам сада поново да се у смислу члана 320 изјасните да ли признајете да сте учинили кривично дело за које сте оптужени или не?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја се осећам да нисам крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли да изнесете своју одбрану?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Позван да се изјасни у смислу члана 320 исказује да се осећа да није крив и даље наводи:

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Овако, служио сам војску 1984. и 1985. године. Служио сам војску 1984. био сам у Сомбору и у Бихаћу, тад сам се заклео као и нормално што је било да ћу бранити отаџбину значи Југославију. После тога враћам се у своје родно место Враниловић у селу где сам живео. Почела су ратна дејства, пријавио сам се у Босну као добровољац јер ми је налагало то своје заклетство да би требали да се бране Срби, српски народ пошто се осећам Србином. Нормално други народ нисам мрзио ни Муслимане, ни Албанце, ни шта ја знам Хрвате и тако то. После тога био сам у Босни од 1993., 1994. и 1995. 1994. године сам рањен, рањен сам у пределу рамена и плећке и био сам у Добоју 19 дана у болници. Ту сам се опоравио, вратио сам се поново на ратиште. Рањен сам задњи пут 1995. 04. октобра при уласку у Кључ, нагазна мина, минско поље, улетео сам у минско поље извлачећи једнога друга и другови

су ме спасили извукли су ме, био сам у Бања Луци седам дана у болници, пребацили су ме за Београд на ВМА, био сам три месеца лечио сам се на ВМА. После тога имао сам бање, рехабилитација, морао сам да се пријавим на Баново брдо сам био пријављен због тих прегледа учесталих на ВМА и контрола.

После тога прошло је, значи годину и нешто је прошло како сам се лечио, почели су сукоби на Косову доле. Ја сам имао друга једнога који је био са мном на ратишту Елвис Шуљевић и Саша Џудовић исто су били на ратишту и онда смо се чули телефоном. Мене је Елвис Шуљевић позвао, пита «Николићу, шумски», мене зову Шумадинац, «Шумадинац, да ли би дошао у резервни састав полиције ПЈП». Ја сам рекао није проблем. Каже «Јеси ли прездравио», реко прездравио сам. Шта се дешава, ја сам фино сео, отишао сам у Пећ доле, дошо сам у станицу полиције, јавио сам се тамо. Они су нормално рекли да морам да се одјавим да би се пријавио у Пећ да би могао да будем у резервном саставу полиције, тако сам и направио. 1998. годину сам био значи читаво време у Посебној јединици полиције ПЈП Пећ. За то читаво време ја нисам имао ниједан ексцес да сам убио некога цивила, да сам некога опљачкао, да нешто, значи све је било максимално регуларно. После тога кад су престала дејства, кад се повлачила једна група полиције са Косова мени су се захвалили, ја сам се раздужио из полиције из ПЈП. Међутим упознао сам, доле сам упознао људе, имало људи газда што су држали кафане. Човек ме је замолио један Миро да ли бих могао да му чувам два локала, пошто још није било толико сигурно да не би неко случајно или неко од УЧК или шта ја знам неко бацио бомбу или тако или дошло до пуцњаве неке. Ја сам прихватио. Био сам читаво време значи ту чувао сам те објекте док није почело бомбардовање. Пред почетак бомбардовања први дан сам отишао да се пријавим, то је преко пута касарне школа једна где је била 177. бригада војска. Ту сам нормално, ту је био Минић, ту је био Момић, задужио сам наоружање, униформу војске Југославије, дао сам своју војну књижицу где ми је ударен печат и нормално вратили смо се у једну кућу тамо, ту нам је била база смештај. Вратили смо се тамо и ту је онда Мртви Небојша Минић рекао да је он вођа јединице, ко што смо нормално ми сви прихватили, нико није имао никаквих замерки и нормално почели смо да по упутству Минића да радимо где треба, шта треба, где се налазе ослободилачка војска Косова или да се иде негде да се претражи да ли има наоружања и тако да се спрече неки инциденти.

Кад смо то завршили дошао је тај дан кад је требало да се иде за ту Ђушку, пошто ја слабо и познајем тај део. Ја сам први пута тада ишао. Минић је дошао, да ли је сад то био, ја се не сећам да ли је било вече или ујутру нам је саопштио, ја не знам, не сећам се тачно у колико сати крећемо. Кренули смо ја мислим негде пола девет, осам-пола девет, нисам

сигуран. Кренули смо, ја сам повезао Срећка Поповића са «Голфом», повезао сам још два момка два борца, момци који су дошли ту са нама. Дошли смо до фабрике, ја мислим да се зове «Застава» нисам сигуран али «Застава». Одатле смо, оставили смо ауто, кренули смо пешице, дошли смо до луга, једно место луг, тако се зове луг тако, ја мислим, нисам сигуран, луг, и одатле смо кренули, наишли смо на једно место то је било шибље, грање, како хоћете, одједанпут је почела пуцњава према нама, значи пуцњава из аутоматског наоружања. Ми смо се притајили нормално одмах смо залегли, отворили смо ватру и ми. Не знам колико је тачно времена трајало то. Онда смо кад је то престало кренули смо напред у неке прве куће, ја појма немам те куће, јер никада нисам био ту. Срећко Поповић је ушао, разговарао је са неким човеком, међутим у том моменту се појавио Минић Небојша и појавио се Зоран Рашковић и почела је нека препирка, не знам о чему се ради. Срећко Поповић је наставио са ова два момка напред да иде, мени је рекао да се вратим да идем по ауто и тако сам и урадио. Ја сам отишо по ауто, узео сам ауто, требало је времена док се вратим пошто је то можда километар, не знам ни ја километар и по, вратио сам се и рекао је да се нађемо у том месту Ћушка. Међутим било је полиције на путу, ја тачно нисам знао где је то место Ћушка. Они су рекли само вози право, кад дођеш у прво село скренеш десно, тако је и било. Ја сам дошао тамо, дошао сам тамо, ту је било народа, било је свега, цивила, жена, било је неких трактора, ја не знам, било је свега. Нормално, каже завршена је акција, узео сам Срећка Поповића у ауто, узео сам та два момка, вратили смо се за Пећ, њега сам повезао кући и ту је читава прича се завршила, ја сам се вратио на смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је то?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То је то, е онда смо после, сутрадан, после два дана смо ишли са војном полицијом. Био је командант Балтић, радили смо са војном полицијом једно место Дашиновац, ту смо се тукли, не знам ни ја, до скоро повлачења са УЧК јер то је према Радоњић језеру тамо, па смо требали да идемо на Кошаре међутим ту је био погођен један наш другар који је остао без руке, овај један је погинуо на лицу места и било је пар њих израђавано у комбију и то је та моја читава прича, господин судија. Толико од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још нешто имате да додате? Господине Палибрк, ја констатујем да Ви њему нешто шапућете или га опомињете, добро, на законске одредбе, добро. Још нешто?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Толико од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико од Вас?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И само ако могу да додам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете, зато Вас и питам да ли имате још нешто?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, значи били смо читаво време на тој позицији према Дашиновцу где смо се борили са ослободилачком војском Косова до задњег дана повлачења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тог 15. маја, значи сутрадан, је ли тако, поле Ћушке?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да, одмах су отишли после тога, отишли смо на те борбене задатке, разумете, и били смо до краја скроз на тим положајима где смо се борили са ослободилачком војском Косова и кад је морало, када се повлачила комплет јединица и полиција и војска и све тада смо и ми изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да констатујемо да се враћа бранилац Шћепановић.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатујемо да се враћа бранилац Шћепановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да додате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, толико од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико. Значи поступак је такав да Вам питања прво поставља тужилац, па Ваш бранилац, онда ми, остали браниоци, саоптужени и пуномоћници. Да ли тужилац има питања за овог оптуженог? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Николићу, да почнемо од краја. Рекли сте да сте аутом отишли по Срећка Поповића, јесам ли тако разумео?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Срећко Поповић је дошао где смо били у штабу, одатле сам га ја повезао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Који је то ауто био?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: «Голф».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Е сад, не сећам се која боја, појма немам која је боја, могао је да буде и црвени и плави, не сећам се верујте, прошло је времена тако да не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците нам ако можете да се сетите датума када сте се прикључили овом воду Минићевом?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Значи прикључио сам се кад је први дан бомбардовања био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не сећам се датума, верујте да се не сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да објасните мало детаљно како је дошло до тога да се прикључите баш том воду?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па дошло је до тога зато што сам, ја Вам кажем ја сам радио у тим кафићима, чуво сам та два кафића и нормално људи који су ишли да се задужују, нисам само био ја, и дошао је момак један који је исто био у тој јединици, не знам како се зове и рекао ми је «Николићу, Шумадинац, примају за резервни састав, за ТО, за 177. бригаду».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и где сте Ви отишли?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Отишао сам тамо код школе, у ту школу преко пута касарне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко ме сте се јавили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па јавио сам се тамо надлежнима, ту је било, било је војске, били су неки официри, ја те људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате да су били официри?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Имали су чинове неке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е ко је тај био коме сте се јавили, да ли је имао неки чин?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја мислим да је био неки заставник, појма немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте му рекли?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ништа, ја сам само реко то, нормално имао сам пријаву из Пећи, дао своју личну карту, донео сам војну књижицу, све, реко ја бих да приступим 177., он каже «нема никаквих проблема Николићу», узео је моје податке све, узео је моју књижицу ударио печат, идеш на задужење, задужио сам оружје, униформу и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и кад задужујете униформу и оружје где одлазите?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Одлазим у Штаб тамо код нас, то је била једна кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налази тај Штаб?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То је горе ја мислим зове се место не знам ни ја, према Јерињаку код болнице, тако нешто, не знам ни ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како изгледа тај Штаб?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чија је кућа то била?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја мислим да је била српска, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко вас је ту сачекао?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вас је ту сачекао?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ту нас је сачекао Минић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био још неко поред Минића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Колико се ја сећам био је још један момак, један, како се зове Рашковић, не знам ни ја, са њим је, јер он је био стално уз њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било у том Штабу још војске?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте, било је још, само што ја људе нисам многе познавао, разумеш, после сам видео Кастратовића, па сам видео овога господина Поповића и тако почели су да долазе ти људи остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ушли у кућу са задуженом униформом и са оружјем коме сте се лично обратили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Минићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Минићу. Шта сте му рекли?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да припадам 177. и он каже ти си код мене у воду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли Вас је тада упознао са неким припадницима његовог вода?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је упознао са неким другим припадницима вода тада тог дана?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па упознао ме са неким момцима, он ме је упознао што ја нисам никада те момке видео, то су били неки момци са стране, ја везе немам ко су, ни шта су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од тог дана па до 15. маја јесте ли ишли у неке акције?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ишли смо верујте у нека села, ишли смо чисто ради тражења оружја и ишли смо у једно село, ја се сећам бања, ишли смо тамо да покажемо људима нашој територијалној одбрани како се рукује са оружјем, како се ради пуца са «зољама», са ручним бацачима и тако тим стварима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте добијали наредбу да идете у те акције?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Од Минића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од Минића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато од кога је он добијао наредбу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Он је добијао од команде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Персонално од кога?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Персонално од кога је добијао, ког официра?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, само из команде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле Вам је познато да је Минић добијао наредбе за те акције из команде?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Зато што је он увек ишао на реферисање тамо, како се то зове ја не знам, он је ишао и по повратку долазио и каже «Био сам у команди, команда ми је издала наређење идемо ту и ту».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли Ви знате где се тада налазила та команда где је ишао Минић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Знам да се налазила према, шта је, шума, према Пећкој патријаршији отприлике шума, не знам ни ја, ни сам не знам верујте, на брдашцету.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је Минић звао те акције у које вас је слао и које је организовао и за које је издавао наредбу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како мислите како?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како, шта каже?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: «Идемо у акцију по наредби команде у то село», на пример једно село идемо да видимо има назнаке да су УЧК ту, да се налази ослободилачка војска Косова или у неко село да има назнаке да има оружја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта то сад значи кад ви добијете такав задатак и кад он то тако каже да има дознаке или дојаву да је неко од УЧК у неком селу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како, да ли имамо? Слабо чујем, због вентилације.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта онда то по вама значи, шта ви треба да радите на такву једну наредбу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да извршимо наређење, нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи, како се то извршавало?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Извршавало се нормално одемо тамо где требамо, погледамо, значи идемо погледамо да ли има ослободилачке војске Косова, претражимо село, нема, вратимо се назад. У друго село ако идемо ако каже да има на пример да се тражи оружје, одемо тамо погледамо, претресе се, нема оружја, вратимо се назад, то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Шта то значи «претражимо село»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па нормално претражимо, значи идемо где су куће, амбаре, улази се у куће, на пример шта ја знам, гледа се по шталама, на таванима и тако то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у тим кућама било неког да живи?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Било је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта бисте радили са тим људима који су се налазили у кућама?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ништа, све нормално, само има наредба да се претражи да нема наоружања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ништа, нормално претражимо, тамо нема ништа, идемо даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте се понашали према том становништву?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Што се мене лично тиче и осталих људи који су били са мном сасвим нормално и сасвим људски и коректно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то становништво док ви претражујете те објекте морало да напусти те објекте које је користило?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Излазили су али испред, али увек је био на пример члан породице био је унутра са нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто са вама?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да види да нешто не би нестало, да не би неко нешто узео, због тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су они добровољно излазили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, само фино им се каже изађите, један да остане да види да нешто не фали, то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где су они изашли?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Испред куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли их је неко опкољавао, да ли је неко?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ви били сви под оружјем?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Апсолутно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неке претње према некоме?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Колико ја знам не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се дешавало да неко не изађе из куће?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па не, не, не. Увек су били гостољубиви, излазили су, то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је из ваше групе издавао наредбе тим људима да изађу из куће?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Минић, нема ко други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Минић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Он је главни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се дешавале неке експресне ситуације у свим тим акцијама до 15. маја у смислу да дође до паљења кућа или чак и до убиства неког?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Колико је мени познато не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је ваша позиција била у том воду?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Обичан војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обичан војник. Да ли сте били блиски Минићу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па ми се знамо исто са ратишта али нисмо нешто били много блиски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате тог дана да ли сте ишли, поред Ћушке, у још нека друга села?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја Вам кажем тада кад смо дошли ја сам повезао, значи дошли смо до те фабрике «Застава» и онда смо то место лугови и одатле смо кренули ја сам Вам то рекао ја у друга села нисам улазио, ја сам први пут тада и био у том месту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико је било тих дојава да се УЧК налази у неким селима у околини Пећи?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: По информацији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од момента кад сте ушли па до 15. маја?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па по информацији Минића како нам он каже тако смо знали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико пута сте ишли у такве акције?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па можда колико се ја сећам можда једно четири-пет пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко из вашег вода узимао новац или неке драгоцености?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Колико се ја сећам и да сам ја видео не. То смем одговорно да тврдим пред Богом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били у акцији у Бреженик?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Бреженик?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каква је то акција била?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Али ја сам дошао на крају у ту акцију, на крају сам дошао пошто сам био са Бором, у ствари са полицијом сам овамо био на раскрсници код кафане «Славица».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате кад је била та акција?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На почетку или крајем маја?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Верујте не знам, не знам, прошло је времена, ја да ме питате шта сам ручао пре два дана ја немам појма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ишли у акције које би се звале патролирање по граду и обезбеђење објеката?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Једном сам ишао обезбеђивали смо, само смо били вамо код, то се зове Банкос, тако се нешто зове та где се издају документа и шта ја знам, где су били ови председници, појма немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ишли у претрес дела града који се зове код аутобуске станице, железничке станице?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја ту нисам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у тим патролним делатностима виђали колоне избеглица?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја сам виђао колоне избеглица али не одавде да су ишле избеглице, они су ишли из града, значи из града су одлазили људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су ти људи одлазили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Одлазили су према Дечанима, ја сам само толико видео, ништа више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који су то људи били?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Албанци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви то видели?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па ја сам видео али видео сам људе сад да ли су ишли у Дечане, да ли су ишли овамо ја појма немам али било их је можда њих једно тридесетак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су то били мушкарци?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И мушкарци и жене и деца и све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај ваш Штаб или та кућа за коју тврдите да је штаб, да ли је имала подрумске просторије?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ту чували нека лица?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био неко затворен за све време док сте ви били тамо?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је у селу Ћушка убијено неко цивилно становништво и запаљене неке куће?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја сам то тек чуо сутрадан кад смо се вратили, значи нико ми ништа није причао, ја кад сам покупио Срећка, кад сам га вратио назад и ова два момка нико ништа није причао, о ничему се није никакав разговор одвијао, тек се сутрадан чула прича.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте кренули ка Ћушкој, да ли сте кренули у колони или сте ви самостално ишли са овим Срећком Поповићем?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, кренули смо у колони. Ја знам да је Кастратовић отишао према Гораждевцу, у Гораждевац је отишао Кастратовић Славиша, да је отишао доле, ми смо кренули, ови су наставили и ја и Срећко и ова два момка смо стали поред ове фабрике „Застава”.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ови остали који су ту стали поред фабрике „Застава” ишли пешке или исто у возилу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Само смо нас четворица ишла, а ови су остали отишли напред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било возила?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па немам појма, ја знам да је био један цип, било је још ја мислим комби и не знам још два, три аута, појма немам, не могу да се сетим тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је возио тај цип?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Возио га је Минић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали где је тај цип отишао?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте знали где су та друга возила отишла?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли да их видите из своје позиције где сте били?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли да их видите?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли могли да их видите?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тог дана ишли у село Захаћ?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Право да Вам кажем ја та села и не знам, ја Вам кажем оно што знам где сам био у те лугове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ишли у неко друго село тог истог дана кад сте били у Ћушкој?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате за неки аутосервис и убиство у аутосервису у Захаћу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били у селу Љубенић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Љубенић? Ја не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте били?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли сте били у априлу у селу Ћушка, Захаћ, Пављане?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Операција „Ђурђевдан” да ли Вам је позната?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Пашино Село, Набрђе?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, што се мене лично тиче не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте Ви онда радили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Нормално ја сам борац, ја сам ишао да се борим против УЧК, нисам ишао да пљачкам или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам наведете једну операцију, војну операцију у којој сте се борили против УЧК?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како да не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ајде да Вам наведем на пример „Љођа”, где је било најјаче упориште можда од Ослободилачке војске Косова, где је много изгунуло момака, где је ухваћен заменик командира Срђан Перовић, где је погинуо Мики Радуновић, где је било отето Срба масовно, ту смо се борили и данима и ноћима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је то било и колико је трајало?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То је трајало једно 5 дана, 1998. године је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Деведесет и?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: 1998. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам за 1999. годину?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: А 1999. највише смо имали борбених дејстава на Дашиновцу горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налази Дашиново?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Према Радоњић језеру тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико пута сте ишли у те акције?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ту смо ишли једно четири пута, три, четири пута, не могу тачно да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли сте ишли?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И то смо ишли са војском, војном полицијом из Приштине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви ишли на Кошару?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ми смо кренули на Кошару и имали смо тај инцидент где су погинули ти момци, где су нас сачекали у заседи на ауто-путу између Дечана и овамо Јуника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја Вас разумео, Ви сте дошли колима по Срећка. Да ли се сећате ко је са Срећком био, да ли је Срећко био сам или је неко био са Срећком?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Била су два ова војника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која су то два војника?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја те људе не знам, они су дошли можда дан-два прије него што ћемо да кренемо овамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значи нешто име Синиша Мишић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја сам га познавао, он је био у тој јединици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете неког од овде присутних окривљених, да ли се сећате неког?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја се сећам, сећам се Кастратовића, ових људи, на пример те људе Корићане, што ми се наводи тамо, те људе први пут видим у животу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ранка Момића да ли се сећате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били блиски или?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па онако, дружили смо се, били смо исто заједно на ратишту у Босни и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете неког ко је дошао из Босне?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Из Босне познат ми је један момак, звали су га ја мислим Вук, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вук? Како му је име?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам како му је име, само знам да се звао Вук.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је он био наоружан?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја мислим, немам појма да ли је он носио или аутоматску или „84” митраљез, не знам тачно, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А правите разлику између „84” и?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте, али 'ајде сад, боже мој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је носио, да ли можете да се сетите?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Аутоматску, не знам или „84” митраљез, појма немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај цип имао неко оружје на себи?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Имао је „84 ПКТ”.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је дужио ту „84 ПКТ”?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Дужио је тај Вук и дужио је још један момак, ја не знам како се зове тај други момак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значи нешто име Булатовић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Булатовић, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите, само бих да предочим казивања овде присутних оптужених у односу на Николић Милојка. Транскрипт аудио записа са главног претреса од 22.12.2010. године, страна 71/94, окривљени Богићевић Бобан. Окривљени Богићевић Бобан каже следеће за Вас на питање председника већа: „Да ли сте се делили у неке групе током акција?” Одговор Бобана Богићевића: „Па у суштини не, али знало се ко је после Минића, да кажем одговоран. После Минића били су Ранко „Босанац”, ја кажем, наводим надимке, а претпостављам да је то Ранко Момић и Николић Милојко”. Председник већа пита: „Николић Милојко? Да. То је „Шуми”?” Да”. Дакле, Бобан тврди да сте Ви и онај Ранко били одмах иза Минића у неком рангу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам како то ко тумачи, ја појма немам, могуће да ако неко то каже тако нека буде, није проблем, нека ми каже тај у лице да сам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Окривљени Кастратовић на страни 21 записника о његовом саслушању каже да сте Ви били у Захаћу тог истог дана и да Вас је видео?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То није тачно, ја тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Окривљени Абдулах Сокић на неколико места на записнику о саслушању, испитивању каже да сте Ви учествовали заједно са Минићем у подели плена?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То није тачно, ево га Сокић ту па нека потврди, нека каже сад истину пред, ја сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

КОНСТАТУЈЕ СЕ да док тужилац предочава одбране са главног претреса оптуженом из дела где се налазе оптужени Славиша Кастратовић и Абдулах Сокић дижу руке, негодују и вичу, док бранилац оптуженог Палибрк виче и негодује без микрофона, диже руку и виче да жели интервенцију пре него што тужилац постави питања и оптужени Сокић такође подиже руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пустите тужиоца да прочита ове одбране, немојте сада интервенисати.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Не може да предочава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да предочава господине Палибрк, искључите микрофон. Господине Палибрк, седите, наравно да може. Тужиоче изволите. Укључите микрофон, ја сам Вас искључила. Господине Палибрк ако наставите да ометате ред ја ћу морати да Вас иза ове опомене, а сада Вам изричем опомену да Вас казим. Господине Станковићу изволите. Предочавате одбране од 22. и 23, је ли тако, децембра?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам прочитао да су то одбране са главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати оно што сте читали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо ово задњи одговор, на задње предочавање. Да је делио плен са Минићем и да је био главни по подели плена и да је био у селу Захаћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да нађем где је то, само да нађем. То је оптужени који сте рекли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Абдулах Сокић 07.06.2010. године, страна 348ф и 348е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у истрази, је ли, је ли тако у истрази?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Предочава Вам тужилац да је у истрази пред истражним судијом оптужени Абдулах Сокић рекао да сте учествовали у подели плена?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја гарантујем да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање, да ли сте прочитали изјаву заштићеног сведока у истрази?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли шта је он рекао у изјави?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте гледали списак господине Николићу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја сам гледао, али није ме занимало, ја сам читао оно што је мене занимало госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Николићу, мислим, били сте бар једно 7, 8, 10 дана овде разгледали списе.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте, мене су првих месец дана кад сам писао први дан, Ви сте вероватно добили, ја сам Вама слао да ми одобрите, мене су водили, значи водили су ме после 15 дана да разгледам списе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је вероватно било места у писарници и места у затвору, чувара.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И то су ме водили два дана, два дана су ме водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и после тога сте гледали још списе?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па јесам, гледао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пита тужилац да ли сте читали исказ заштићеног сведока?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам шта Вам значи то заштићени сведок, да ли има име он, презиме?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пише „ПС”.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Е „ПС”, нешто сам прочитао тај „ПС”, тако ми реците, ја не знам о чему се ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта он прича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да се љутите.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не љутим се, таман посла, немам зашто да се љутим, само кажем, таман посла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, читали сте или нисте читали?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Читао сам нешто. Слободно Ви поставите питање, шта Вас занима ја ћу да Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он у својој изјави, да Вас подсетим, каже да сте ви заједно са још неким овде ликвидирали неку групу људи у Ћушкој који су били цивили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То није тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то тачно?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тачно оно што каже Кастратовић да сте били у Захаћу тог истог дана, а Кастратовић то каже на главном претресу 22.12.2010. године?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То би за сад било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада за овим Ваш бранилац Вам поставља питања.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Моје прво питање је везано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратите браниоца на монитору, окрените се овде да Вас видимо.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па могу да се окренем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пратите га на монитору, а ми ћемо Вас да гледамо.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи, приликом служења у Босни, како је малопре рекао, војске да ли је он био припадник регуларних јединица Републике Српске регуларне војске или је био неких других формација, то је моје прво питање?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, био сам регуларна војска IV озренска бригада, значи регуларна војска Републике Српске.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Колико сте укупно били тамо на ратишту?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Био сам скоро 3 године.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Скоро 3 године? Хвала. Моје друго питање везано за тај период, тиме ћу завршити, да ли се тада против Вас за тих 3 године водио какав поступак или се води и дан-данас или сте осуђени евентуално за какво кривично дело тамо?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Прво, у цивилству никада у животу нисам био осуђиван. Друго, доле се никада није водио ниједан поступак и док сам био у Пећи у полицији, у ПЈП.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Питама Вас за Босну?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да, никад, никад, то одговорно тврдим.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Моје следеће питање је везано за Ваш боравак у Пећи. Од тренутка када сте постали припадник 177. бригаде моје питање је и тог вода у оквиру 177. бригаде, моје питање је да ли сте сви припадници тог вода спавали на једном месту и ако сте спавали где је то место било?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, спавали смо у штабу, ту где смо били смештени.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Је ли сте сви били на истом месту?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, једино је Ранко Босанац, он је ишао пошто је био ожењен и Срећко Поповић је био ожењен, он је ишао код жене и ја мислим и овај Минић он је био исто ожењен и он је исто ишао.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Колико сте ако можете да сублимирате, односно ако можете да се изјасните колико сте дуго Ви све укупно били припадник тог вода?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па ето колико је трајало кад је почело бомбардовање до краја.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Колико је то отприлике, јел можете да?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Сад колико је трајало бомбардовање, то је неких можда 75 дана, 74, не знам ни ја тачно, не могу да се сетим.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала. Моје следеће питање је од војника добровољаца који су били припадници тог вода с ким сте Ви били најближи? С ким сте, хајде да кажемо с ким сте се највише дружили, с ким сте време проводили највише заједно, ако га је уопште било?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па било је, већином смо се сви дружили пошто смо били ту стационарани кад идемо у акције, били смо у том штабу, овако држио сам се са Кастратовићем, дружио сам се са „Босанцем” овако, неки пут одем код Кастратовића у Гораждевац, код његовог оца, тако попијем које пиће код Бранка „Босанца” на кафу и тако то је то.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли можете, Ви сте малопре на питање тужиоца која је Ваша улога била, Ви сте рекли да сте били војник, обичан војник. Да ли можете можда мало прецизније да појасните шта је конкретно Ваш задатак био у оквиру тог вода, при тим интервенцијама које сте малопре набројали да сте имали?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ако ме питате са ратних акција.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Јесте, управо то Вас питам?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја сам био извиђач. Значи, извиђач кад кренемо у акцију, значи идем, ја и Момић смо ишли први или ја или Момић идем на пример 200 метара напред, вод иде у стрелце за нама и то ти је као кад идете у лов и пустите пса, он ако налети на дивљач налети, ако не готово.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: У преводу били сте најистуренији?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Апсолутно, 200 метара.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Схватио сам Вас. Моје следеће питање везано за човека за ког сте малопре рекли да је био командир Вашег вода, ако можете да у једној реченици само кажете какав је он био као командир, мислим конкретна питања да ли је он био ауторитативан, строг, прек или је био благ, попустљив према војницима?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Мислите на Минића?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Па командир Минић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Он је био јако строг човек, мислим сад не могу ја човека толико да клеветам, он је био строг, држао се тих неких правила, био је суров, не знам, према мени толико и није био, али ја нисам се много у задње време са њим и дружио, како да Вам кажем, то је то.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Реците ми што се тиче Вас као војника, као њему потчињеног, да ли сте смели да се супротстављате његовим наредбама, да ли сте смели да му се супротстављате и као човек и као војник?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли сте се икад за ето рекли сте 3 године сте били борац у Босни, били сте и близу 3 месеца на Косову, да ли сте се икад Вашем претпостављеном супротстављали у наредби?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, никад нико се није супротстављао.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Да ли се неко, сад да се враћамо опет на Вашу припадност 177. бригади, конкретно том воду, да ли се неко од осталих војника, припадника тог вода супротстављао Минићу, да ли је смео да му се супротставља?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте, сад сам се сетио, јесте и једном се Момић Ранко супротставио, то сам, били смо заједно и то је било испред штаба због неких радњи и шта ја знам, требало је да се иде на неко место Момић није хтео да прихвати, нисам ни ја хтео да прихватим и онда је он, рекао је Момић, каже „Ја идем да се раздужим”, ја сам рекао и ја ћу да се раздужим, он је рекао „ако буде да сте се раздужили метак вас чека до Куле”, то је било све то, толико од мене, завршено, што се тиче тога. Значи, човек је претио, будемо се раздужили зарадићемо метак у главу обадвојица. Толико што се тиче Минића.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Само још једно питање ако можете да кажете отприлике колико је војника било у том воду под његовом командом?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па било је сад отприлике 25, 30 то је, тачну цифру не могу баш рећи.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да искористимо ово време. Да ли сте уморни?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па могло би ако није проблем мала пауза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема мале паузе, ми сви излазимо ту, значи може само 10, 15 минута па ћемо да наставимо или сте способни и даље, како Ви кажете? Нисте уморни? Хоћу да Вас питам да ли сте били у „Тигровима”?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру Републике Српске или?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске Републике Српске па посебне јединице „Аркан” и „Тигрови”?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте 1995. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1995. године? Само једну годину?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био с Вама Момић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Био је Момић, био је покојни Елвис Шуљевић, овај момак што је погинуо и био је Саша Џудовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли сте имали ту чин неки или?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Мислите на мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, био сам наредник по чину у гарди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гарди?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте били на обуци и све, како сте се укључили у гарду?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, па ја сам пошао ту обуку, ја сам у војсци прошао обуку ту, специјална извиђачка јединица, разумете и онда сам лако је било, значи за мене није био проблем никакав што се тиче тога, јер имао сам доста тих искустава ратних тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1994. године имате искуство, па онда прођете ту обуку, 1993?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: 1993., да 1993, 1994, 1995, јер чим сам прешао тамо одмах сам добио чин наредника да водим један вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то војника?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па 30 војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30 војника? Добро, а Момић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Момић је био по чину потпоручник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је више од Вас?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је он водио војника?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Он је три, четири вода командовао, сад како да кажем и ја не знам да се изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џудовић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Џудовић је био возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Елвис?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Елвис, он је исто био наредник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто, мислим уопште ми није јасно је ли су ти „Тигрови” били у оквиру војске Републике Српске или сте се касније пребацили у ту војску Републике Српске или?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Знате како, ја сам био на Озрену и добијен је захтев, значи требала је, поново је била оформљена, „Тигрови” су били оформљени и мене је позвао командант IV озренске бригаде Новослав Николић, позвао ме је, ја сам дошао на разговор код њега, пита мене, каже Николићу, „Шумадинац” су ме звали, „Шумадинац”, да ли би ти пристао да идеш да пређеш у Арканову гарду, али нормално ћеш бити под патронатом војске Републике Српске да би због неке обуке у Ердуту, кратке обуке да би могли поново да поведемо да се иде да се дејствује по Босни, да се брани од непријатеља”. Ја сам рекао ако се ви слажете ја се

слажем, никаквих проблема нема и тако је и било. Мене су пребцили за Ердут, били смо стационирани у Ердуту, поред моста са леве стране, ту је био обучни центар за обуку, ја сам добио свој вод, водио сам, обучавали смо се, то је била кратка нека обука можда неких, не знам ни ја, можда неких 15 дана и онда смо пребачени у Босну поново и тамо смо се борили до задњег мог рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и онда сте рањени и онда сте се кажете лечили и после је то трајало скоро годину и нешто дана док сте се потпуно опоравили и онда су вас, позвао Вас је овај Елвис да дођете на Косово?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, био сам, да годину и по, јесте, да, да, покојни Елвис јер он је био регуларни полицајац, али је уживао 6 месеци неплаћено тако да је дошао у гарду. Да ли ме разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је био пре тога полицајац, па је ратовао у гарди, па се вратио у полицију?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да, он је регуларни полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада, шта хоћу да Вас питам. Када сте се Ви укључили у ту резервну полицију, је ли тако, Ви сте добили оне полицијске униформе итд., да ли је Ваш статус био нешто другачији, обзиром на Ваше искуство?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Знате како, имао сам тај статус, ишао сам напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као извиђач?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте као извиђач, као искусни борац, пошто ти су момци, тај ПЈП пећки он је био исто у Босни, ми смо се гледали и у Босни доле 1994. године, они су долазили и доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сад ПЈП је био у Босни? Значи, сад Ви, је ли био Минић у Босни?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је? Минић је био у Босни?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био исто у „Тигровима” или не?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да, био је он у „Тигровима”, он је већ био у „Тигровима”.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли значи да се Ви знате и са Минићем из „Тигрова” или не?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Знамо се, али површински онако, здраво за здраво, ништа конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте били ближи са Елвисом?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да са Елвисом, да са Елвисом и са Момићем смо били, значи скоро малтене нераздвојни ту смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сада када Вас они зову, Ви тамо нађете не само Елвиса кога познајете на Косову, него нађете и ту неку другу.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И Џудовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Џудовића, него нађете и још неке људе које сте виђали у Босни, је ли тако?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, али само тада сам нашао само њих двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али чињеница је да је тај вод био и у Босни?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај ПЈП?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Регуларна полиција, Посебна јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ту имате неки чин, је ли тад полиција већ имала чинове или не, кад су они почели да добијају?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па не знам верујте, то је већ почело, ми смо добили маскирне униформе, комбинезоне смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве или зелене?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Маскиране шарене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На плаво или на зелено?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Зелену НАТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На зелену НАТО?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему је онда разлика од војске и полиције?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па пише полиција овде и пише полиција овде на прслуцима и позади полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тада постоји већ САЈ, ПЈП, ОПГ или само ПЈП?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: ПЈП је тад постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је ОПГ?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја не знам шта значи то верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативно потерне групе?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То сад чујем од Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут? А одакле знате Гурија ако га знате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Гурија знам доле са ратишта, јер смо пробијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Босне или одавде с Косова?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не знам га са Косова, сад ћу да Вам кажем како. Знам га, пошто је било једно село Кијево у окружењу 3 месеца, Кијево између Пећи и Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели смо таблу неку овде у фотодокументацији.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И ми смо тада ишли, ишли смо на ослобађање тога места, тога села и кад смо тамо прошли у једно место Игларево и онда смо ушли у Кијево, ту смо се упознали, он је водио београдски ПЈП и тако да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПП? Добро. Питам Вас само да ту разјаснимо ПП, ОПГ итд?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, оно што мене интересује, зашто Ви онда кад је сад расформирали сте се из полиције, је ли тако, и зашто онда после 1999. године кад је почело бомбардовање, нисте опет отишли у полицију него сте отишли у војску?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Зато што је већ био попуњен један број, тај резервног састава већ је био попуњен и они су већ били на терену, тако да ја сам приступио војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Џудовић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Џудовић је био код Гурија возач ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је отишао одмах у полицију?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте, он је отишао код Гурија у београдски тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, Обрадовић каже, Обрадовић Зоран, да ли га знате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Џудовић у почетку био, само Вам онако кажем, ради информације, ништа Вам не предочавам, ништа то не проверавамо, Џудовић нас за сада не интересује, овде у овом поступку нас уопште не интересује, међутим, каже Обрадовић Џудовић је у почетку био са Вама па је онда отишао у полицију?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Он није био у 177. ја Вам главом тврдим да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И није могло да се нађе за Вас место у полицији иако сте били већ тамо са њима раније?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Знате како, та јединица где сам ја био, тај ПП, ми смо, значи од Пећи до Штрбаца ми смо делили, значи нема места где нисмо били Горњи Преказ, Доњи Преказ, значи комплет Косово ми смо прегазили малтене пешке, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И што Вас после нису примили ту него у 177?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте после отишли у 177., а не у ПП?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Зато што су момци већ били на терену, тад је почело бомбардовање, нисам ја могао сад да тражим да се прикључујем кад је овде већ испала шанса, каже војска прима за територијалну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте дошли тамо у договору са на пример овим људима које познајете од раније, на пример са Ранком Момићем или тако?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, он се већ био задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 177?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Минић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Минић се већ тамо задужио?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, сви су се задужили, сви су се ту задужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је све се то дешава ког дана на пример у односу на 24. март?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То је први дан бомбардовања, ја мислим, или један дан пре бомбардовања, не знам тачно, не могу да се сетим,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24, или 25, добро. А колико сте Ви онда имали ту паузу у којој практично нисте били ни у једној јединици?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па ево ја сам имао, кад су дошли ОСЦЕ (европски посматрачи), па ја не знам можда 5-6 месеци, не знам ни ја колико, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је онда била „Љођа“?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па била је 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кад, у ком месецу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То не могу да се сетим, знам да је било, верујте не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим топло, хладно и то?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је ја замишљао негде у хладном, да је било хладно време, можда ја грешим, нема везе?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема везе.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чућемо касније од других, ево већ тамо неки вичу „аха, то је у јулу“, ево тужилац каже у јуну. Тужиоче, у јуну или у јулу, шта сте викнули?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јун, јул, топло време?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 18. јули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18. јули? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1998. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам само због те паузе колико сте имали. И шта сте Ви задужили тада у војсци од опреме, од униформе, од оружја и то?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Аутоматску пушку нормално и БК, то су оквири са муницијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од униформе?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Од униформе имао сам своју униформу и нормално добио сам њихову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту НАТО?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да, али узео сам прво ову војничку униформу из два дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од овога за главу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: За главу једно време сам носио шешир, једно време био гологлав, све зависи и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате плаве очи?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате плаве очи?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Немам појма верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и сведок „ПС” плаве очи, је ли тако?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још у јединици?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам зато што је то на фотографијама упадљиво, видећете после фотографије. Кажите ми сада, Ви сте били смештени ту у штабу, а да ли је осим ових људи што кажете да су спавали Минић, па Момић, који има жену и ког сте рекли Поповић, да ли је још неко спавао ван штаба у кући?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Кастратовић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Код жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код жене исто.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: У ствари женска, жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Обрадовић, да ли знате Обрадовића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Обрадовић је исто одлазио код цуре, шта ја знам, имао је исто ту близу девојку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што Обрадовић каже да је исто био код родитеља и код девојке, јер је он из Пећи?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: А верујте, ја не могу сад да контролишем, нисам ја могао да контролишем да питам где ће, шта ће, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кога још знате овде од оптужених из тог доба?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још знате од оптужених овде из тог доба, ко је био с Вама у јединици?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Био је Кастратовић, био је Срећко Поповић, био је Ранко Момић, био је „Мртви”, Абдулах, он је дошао касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је дошао Абдулах Сокић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам, не могу тачно да се сетим, само знам да је дошао он и тај Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја мислим да су заједно дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било, је ли можете у односу на неки догађај да то одредите у односу на ово село Ћушка или у односу на одлазак на Кошаре, или Дашиновац или не знам шта?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, ми кад смо требали да идемо на Кошаре тада су они дошли, значи специјално због тога да се иде на Кошаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких инцидената са Абдулахом Сокићем?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па није, било је али то је смешно, једном смо попили и онда као да се побијемо, али то није имало везе о томе, значи били смо мало попили и тако то, значи чисто оно безвезе, глупост, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, је ли ту учествовао још осим вас двојице још неко?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Зато што смо чули да је „Мртви” нешто имао неке с њим проблеме, да му је претио итд., да су га неки заштитили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за тај догађај? Добро. А да ли знате Топлицу Миладиновића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: За Топлицу Миладиновића сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Чуо сам доле када сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је он био?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја не знам, он је био командир неки, ја сам човека једном видео у граду да је то Топлица Миладиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у штабу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у штабу јесте га видели?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: У команди не, ја нисам ни био никад ни улазио у тај штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ту је Минић ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Минић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Само Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви знали када Минић иде, је ли он ишао свакога дана или повремено?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па верујте када је он хтео. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није морало да иде тамо за неке задатке и наредбе или да поднесе извештај?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Верујте он то нама није никада саопштавао зашто иде, он иде вероватно иде тамо да прими ту наредбу шта треба да се ради, како шта, то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се свако јутро окупљала јединица?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па ми смо били сви ту малтене на окупу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ови са стране мислим.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да, долазили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је бројао, она бројала војника?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па ја Вам кажем не могу тачно од 25 до 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 25 до 30?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то био неки истурени вод?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како мислите истурени вод?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо тако, то каже Обрадовић Зоран да сте Ви били као неки истурени вод.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па то је Територијална одбрана, заштита града и нормално за дејства ако нападну на пример као што се десио случај у «Панди» у кафићу где је погинуло 6 момака по 14 година, где су ушли двојица из УЧК и пуцали са врата и убили су шесторицу момака по 14 година, једино што је преживео један мали Рајевић случајно му карте испадну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта сте Ви онда радили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Нисмо ништа радили, тада смо били слободни и тада сам отишао, само се враћам, тада сам био у полицији и тај призор када сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је 1998?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да. Госпођо судија тај призор када сам видео, значи шанк је дугачак једно 5 метара ораховина, свуда је мозак био по томе, е онда можете да замислите какви су ти људи, та Ослободилачка војска Косова била, шта да вам кажем друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је полиција предузела?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па предузела је ништа, шта ће да предузме, они су побегли нормално то се заташкало никада се није ништа ни испитало зато је покојни патријарх Павле држао је опело пред Хотел «Метохијом» и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте били у «Муњама»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па то су «Муње», то је та ПП звани «Муње».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био са Вама Срећко Поповић у «Муњама»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још неко од ових оптужених?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Био је Кастратовић и Момић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кастратовић и Момић.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви већ затекли Кастратовића и Поповића када сте се укључили у 177?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте већ затекли да су се већ задужили оружјем Кастратовић и Поповић када сте се Ви задужили у 177, јесу они пре Вас или после?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте ви сви онако заједно прешли, пазите Момић, Кастратовић, Поповић, Ви, Минић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам, не могу тачно да се сетим, ја мислим да или су они или ја, али ја верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали заједничке акције са полицијом?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Са полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То значи причамо после од 24. марта?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесмо, јесмо. Јесмо, имали смо и то имали смо пар акција и то баш онако солидно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које на пример?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па на пример Дашиновац, тај где је било опкољено 2 и по хиљаде УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре 14. маја?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не. Имали смо и са војном полицијом из Београда акције који људи могу то да потврде у свако доба, па онда са војном полицијом из Приштине где смо читаво време значи са људима радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишла цела јединица у те акције?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ишло је нас 15-так, ми смо били као извиђачи, ми смо ишли испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви идете први, добро. Добро, је ли био ту са вама Обрадовић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Обрадовић да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што Обрадовић каже да сте вршили акције кад на пример има нека дојава да има негде терориста и онда Ви одете тамо, онда обезбедите то место да се не, је ли тако да не дође да неко не припуца на вас и онда погледате, али углавном осим бар што сте пар пута нашли оружје, није било ничег. Истина пар пута на неких 500-600 метара се дешавало да пуцате једни на друге, али то је то, никада нисте нашли нити је он видео неког припадника ОВК.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па сад ћу ја да вам кажем, верујте да је могуће да је било, ја једно можда у пар акција нисам ни био тада пошто сам ја рањен у обадве ноге и тако када имам болове ја не идем, остајем у кампу. Могуће да се дешавало ја не негирам да није било, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ове акције јесте Ви ишли тако, овако то отприлике изгледа, рећи ће Вам он после вероватно сам како је то тачно?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја вам кажем ово што знам, то је што се мене тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте рањени некада на Косову?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на Косову рањени?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не. Јесам добио сам један гелер у главу, али то, од бомбе али ништа значајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок «ПС» да је када сте ушли у кућу у којој су неки, били неки уведени неки мушкарци, цивили и на њих пуцано, да сте тек затим из куће изашли прво Ранко Момић и каже да је он полако пуши опуштено, такав је он тип, затим идете Ви псујете, први истрчавате Ви псујете, јер је дошло до рикошета, један метак Вас је погодио у ногу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели то?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То није тачно. Не. Нити знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам прочитам то да Ваш бранилац не би нешто интервенисао, али то је отприлике суштина да је било рикошета и да Вас је метак погодио у ногу, зато Вас питам да ли сте били рањени?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја сад први пут чујем од Вас то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Први пут чујем од Вас, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ми још реците када је дошло до те наредбе то јутро за Ћушку, а иначе до ранијих наредби, тих задатака које је саопштавао Минић Небојша, јесте Ви чули некад израз «идемо да терамо Немце»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Немце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То каже сведок «ПС», али то каже и оптужени Обрадовић да је тако за Албанце говорио Минић Небојша, да их је звао Немци.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, ја то нисам чуо никада из његових уста, не. И ако је рекао, рекао је да идемо са УЧК или Ослободилачку војску, тако сам чуо значи друго не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми јесте Ви тада имали нека средства комуникације?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим на пример на мотороле?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао Минић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Он је имао две, носио је увек две са собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Имао је за подршку за артиљерију и ову за комуницирање са војском, са шта ја знам са штабом и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која сада артиљерија?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која артиљерија?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па шта ја знам тамо минобацачи или шта већ треба, појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте били у некој акцији где се улазило у село ради проналажења оружја, на пример има нека дојава и онда одете тамо и то што кажете вршите претрес па уведете неког да уђе са вама, знате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, био сам, био сам само не знам како се зове то село, да ли је Сига, Брестовик, тамо та села ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у селу Ћушка јесте били пре тога, значи била је једна акција у селу Ћушка 17. арила?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Нисам ту био. Не, слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се дешавало то да иде део јединице, а не цела у такве акције?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не сећам се верујте. Не, не. Слободно гарантујем главом не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви нисте били?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми како је дошло до тога да Минић Небојша буде командант а не Ви или Момић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па зато што је он из Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је знао те локалне прилике.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И он познаје неке људе је познавао окле знам и зато што је ту рођен, познаје терен, познаје све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ви нисте успели тада 1998. да упознате села, терен и тако?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ма верујте мени, ја и нисам и да су ме предлагали да будем то, ја то не би прихватио јер то је велика одговорност, јер ипак Ви радите са људима, а не можете Ви да имате 30 људи не знате свако ко шта мисли и шта како, не можете да то све скупите да оно баш под конач буде и тако да нисам ја то хтео, није ме занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам нудили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли сте успели да упознате терен, обзиром да сте били 1998. па онда та једна пауза када се, јесте се враћали у Србију тада када сте имали паузу, мислим у Србију, у ужу Србију?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Враћао сам се у Шумадију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, тада тих пет, шест месеци што кажете.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Дођем на два дана три, видим сестру, пошто имам само сестру, родитеље немам, дођем да видим сестру и поново се вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вратите се доле?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Вратим се доле, доле сам имао једну девојку и мислио сам да се женим но међутим је испало тако како је испало, нажалост то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли сте успели да упознате цео окол терен у тим акцијама током Вашег боравка тамо?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте онда упознали управо лугове?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте упознали управо лугове и како знате баш да то су лугови?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Зато што ми је то упечатљиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате Ћушка, не знате Пављан, не знате Захач, не знате за Љубенић.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То ми је остало упечатљиво знате како ми је остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Зато што ми је када смо дошли Срећко Поповић који је ту присутан може да потврди, ја га питам које је ово место, каже то су лугови и то ми је остало у сећању, лугови, пошто ја волим шуму мене то асоцира на лугове, шума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта су то лугови, је ли то село или шта је то?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па шта ја знам, оклен знам лугови, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па то Вас питам шта је то?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па шуме, чуда, окле ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али сада Ви питате дођете тамо и кажете свиђа ми се и кажете шта је ово, а Срећко каже то су лугови и сада ја Вас питам објасните ми шта су то лугови, да ли је то село? Да ли је то насеље? На који начин то лоцирате шта су то лугови, како то одвајате од другог дела околине?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То је шума, госпођо шума, шума. Па одатле почиње растиње неко па тамо има село тек иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је далеко на пример село?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је село далеко?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Одатле, појма немам верујте само да вас лажем можда једно пола километра појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колика је површина тих лугова?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти лугови су село неко или насеље?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, шума, шума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шума која се зове лугови?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да. Тако се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико процењујте да су далеко куће одатле?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су далеко куће одатле?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Верујте слабо се и видело, ја не могу тачно да вам кажем колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су пуцали на Вас?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Од тих кућа, е сада ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас питам колико су далеко ако су пуцали од кућа?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Може да буде 300, може да буде пола километра, верујте ја не могу тачно да установим колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се кроз лугове иде пешке или колима?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Пешке, како ћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке, а где сте оставили кола?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Кола смо оставили горе поред пута скроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има нека пруга ту поред?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не. Ја колико сам видео нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу лугови десно или лево од пута гледано када кренете из Пећи.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Када кренемо из Пећи десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десно?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је далеко на пример од пута?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Од пута, можда једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сиђете колима до тих лугова?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, колима смо дошли до главни пут, стали смо паркирали смо поред и онда смо изашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставили сте кола на главном путу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да, поред главног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда сте ишли пешке до лугова?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико временски?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет минута, десет?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ево онако можда 800 до 1000 метара, до километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви, Срећко Поповић и?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И та два момка што су била са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је у јединици био још неко ко се презива Николић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Николић, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко још ко има надимак?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: У ствари Николић је један био из Јагодине, он је био у полицији исто у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у овом 177?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тога дана 14. маја?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Колико ја знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још неко ко има надимак «Шуми»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још неко ко има надимак «Босанац» осим Ранка?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Ранко тада са Вама, Момић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад када сте Ви у луговима са Срећком Поповићем.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, покушавам да откријем ко је то био са Вама, јер Срећко Поповић каже да је ту био овај са њим човек «Шуми» и Николић и каже овако.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па то сам ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нисте. Каже он овако, ја питам ко је «Шуми», ко је «Шумадинац», ко је Николић је ли то једна иста особа, а он каже «Шуми» је Босанац из Босне, Николић је Шумадинац, ја кажем ко је то, каже «та лица су била присутна када се на њега пуцало из луга», каже

«Шуми је био присутан а Николић није, Шуми је дошао после колима», мислим тако да зато сада разјашњавам, дакле Ви кажете да сте били са Поповићем и да сте Ви једини Николић и једини Шумадинац тј.»Шуми». Добро, а да ли сте имали, да ли је имао неко мобилни телефон? Јесте имали Ви мобилини?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, ја и сад не знам са тим да радим верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко су још та двојица, пробали сте да се сетите па не знам како је ишло, та двојица који су са вама?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, ја њихова имена не знам, ја сам људе видео, они су дошли на дан пре него што ће да се иде овамо на то, у ту акцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је кажите ми вас распоредио тако да идете ко да буде у којим колима, како да се крене?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ко је распоредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Минић је давао све наредбе госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је Минић рекао када се кренуло то јутро?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да ти идеш ту, ту и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је директно распоредио Вас и Поповића у тај ауто?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ту двојицу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било аута?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ми смо ишли са једним аутом, са тим «голфом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, још осим вас наравно?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Био је цип, било је још пар аута не знам, не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике? Не, не можете.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Три, четири не знам, да не лупам сада глупости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Обрадовић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Обрадовић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Обрадовић, ја мислим, али да је био, али опет немојте ме држати за реч, нисам сигуран не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко од ових присутних можда није био?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја знам за ове људе Корићани да ја њих у животу никад нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Значи никада те људе, и ево када сам дошао први пут на суд овде и када сам видео, ја те људе никад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је издато као наредба када сте кренули у акцију?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па наредба је била да се иде искључиво да су се појавиле УЧК, Ослободилачка војска Косова да се појавила у том месту Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да се има назнака да су тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И нормално то наредба је издата, ми смо тамо кренули и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је требало да радите?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је требало да радите?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Нормално требало је да се провери, да се види шта, како, да ли су тамо, ко су, како су, разумеш да се похапсе ти људи, нормално то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате ко је Агим Чеку?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Агим Чеку?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Агим Чеку, ја мислим да је овај премијер шта је он ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма из тог доба да ли знате, а сад немам појма шта је, а сад немам појма шта је, али тада је ли знате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Агим Чеку знао сам да је вођа УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, јесте знали тада?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Агим Чеку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Срећко Поповић такође да је на питање тужиоца шта је требало да се ради у селу Ћушка, шта је рекао Минић, каже да се ухвати Агим Чеку и његови људи, јесте Ви знали да је Агим Чеку пореклом из села Ћушка?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате са ким је разговарао Срећко Поповић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад се пуцало на Вас колико је то трајало, то у тим луговима?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па шта ја знам, можда је трајало једно да вас не лажем једно 20 до пола сата, тако 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви узвратили ватру?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да. Како да не, па мачка има нокте да се брани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам да ли сте узвратили ватру?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико је то трајало?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да Вам кажем једно можда од 20 до 30-40 минута, нисам сигуран, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда сте сматрали да је то готово?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Апсолутно, није се више пуцњава чула и онда кренули смо. Дошли смо до прве куће, Срећко је ушао у двориште и причао је са једним човеком, тада је наишао Минић и наишао је са Минићем тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате са ким је причао Срећко Поповић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули било какав део разговора?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте улазили у кућу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је наишао Минић, како аутом или пешице?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Пешице нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Туда ауто не може да иде, али ја сам се тада вратио пошто ми је Срећко рекао «иди врати се да узмеш ауто, пошто ови момци не знају».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви знате шта је ту радио Минић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се скупљала ту нека документа лична?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тада код тих људи?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам, верујте ја нисам био, ја сам отишао, ја више нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах тог тренутка када је дошао Минић.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да, тог тренутка док сам отишао ја не знам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да Вас са таквим искуством Срећко Поповић упућује да идете да узмете ауто.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па зато што сам једини ја возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви сте возили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Зато што ту и Срећко Поповић каже да је разговарао са неким људима па је видео да се ту одузимају неке карте,

јесте Ви видели зашто сте Ви напустили село у коме сте дошли да ли има припадника ОВК?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Када само напустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зашто сте ишли по ауто, зашто сте отишли?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Отишао сам по ауто нормално да би дошао у то место Ћушка тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте видели да се ови људи упућују на пут, да се упућују на тракторе?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Госпођо судија ја сам се вратио по ауто, сео сам у ауто, било је полицајаца распоређених по путевима, значи било је распоређено полицајаца, и ја сам питао где је то место Ћушка, ја никада у животу нисам био тамо. Они кажу возиш право, прво село када наиђеш скрећеш десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ти полицајци који су распоређени на путевима, јесу они у неком онако распореду за борбу или су се они случајно ту нашли распоређени?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Били су, имал су аутоматске пушке, прслуке, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спремни као за обезбеђивање пута или села?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте, јесте. Али они су то, било је ја мислим из Београда да су били, београдска полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београдска полиција?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нашли неког кога познајете?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас како се зове, само питам јесте нашли неког кога познајете?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате Мићу Мартиновића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он тада у ПЈП или у 177.?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Био је у ПЈП са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1998?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овде 1999.?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не. Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био, у војсци, у полицији, немате појма.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: У полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицији?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви сада видите те полицијске снаге које су бројније од ваших или мање бројне?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Полицијске снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па те које видите распоређене по путу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Мање, мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мање?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Мање, можда их је било једно 15-так не знам ни ја тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има територијалаца?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, јесте их видели после у селу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Било је неких људи које ја никад нисам видео у животу територијалаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У униформи или у цивилу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не униформа, униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који, са различитом униформом од ваше и од полицијске?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па било је и полицијска овако оно плаво бела шта ја знам каква је и тако то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Само моменат искључићемо мало ову климу јер ужасно кашљем од тога. Питам Вас због тога што и Обрадовић Зоран каже да су ту били неки људи територијалци са којима је он чак и разговарао.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па ја вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви кажете да сте видели те неке непознате.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, ја сам видео неке непознате људе, али ја када сам дошао кратко, то је све већ било завршено кратко је трајало, ја сам узео Срећка и узео сам та два момка и вратио се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли било ко имао тада мобилни телефон?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Верујте ја то нисам видео нити знам. Ја га лично нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте сада, да ли се уопште сећате те куће где сте дошли и ту где је разговарао Срећко Поповић са тим човеком и тако, и онда где је дошао Минић па сте Ви отишли за ауто, да ли се сећате како је то изгледало, да ли је то била једна кућа ограђена неким зидом, опасана више кућа, приземне или на спрат или како?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па верујте то је било, била је једна можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било оних пратећих сеоских објеката?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Било је можда још две, три куће колико сам ја видео пошто је то шума, само сам толико видео, друго не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично је тај део насеља у шуми?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна кућа или више, је ли било сеоских објеката?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па ја вам кажем видео сам ту можда још једно две, ја не знам, можда је имало тамо још даље, али ја то нисам имао прилику да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тог човека да ли је још неко изашао из куће, нека жена, деца?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старци?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не. Само је био тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је стар био отприлике тај човек?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је био стар?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па верујте ја нисам прилазио близу пошто сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивил или не?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да, цивил је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивил. Не можете да одредите колико је стар?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да ми кажете како сте Ви изгледали у то време?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како сам изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесте имали можда дужу косу, разумете или браду или нешто?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Овако како видите сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тако?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте носили осим тога дана шешир?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога дана?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Маскирани амерички оригинал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте носили некада мараму?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То сам носио мараму једино у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то у вашој јединици носио неко мараму?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па било је тих момака који су носили, али сад право да вам кажем не могу да се сетим ни ко, али било је, сећам се да је било можда један двојица да су носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли носио неко браду?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Е сад верујте било их је и са брадом и без браде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Срећко Поповић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па ја мислим, човек је увек био обријан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обријан?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он носио шешир или мараму или капу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па носио је шешир колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је неко носио онај неки златан ланац или неки другачији са крстом око врата?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да ли је неко носио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја колико се сећам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви нисте свакако?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, недај боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тога дана сте, је ли био са Вама неко тада у тој групи, неко имао пушкомитраљез?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Где смо били нас четворица није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас четворица?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошао Минић и тај још неко са ким је дошао, је ли су они били?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Имали су аутоматско наоружање, када смо дошли тамо у Ћушку тамо када је све то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У само село?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да. Када смо дошли тамо носио је тај Вук тај митраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте ту када сте дошли у то само село, кога сте видели, да ли сте видели Момића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Момића, видео сам га ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио Момић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ништа, стајао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, јесте видели Обрадовића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кастратовића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли знате како је Кастратовић пошао и да ли је пошао са Вама?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли пошао са Вама Кастратовић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам ми смо отишли, да вам кажем нешто, ја не знам како је ко са ким после се вратио, нас четворица што смо дошли ми смо отишли, тако смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али ту када сте отишли у то село где су ти људи и то, је ли ту Кастратовић, кажете да је ту, ја питам како је он ту дошао?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли кренуо из Пећи са вама?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Он је кренуо прво за Гораждевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд то знате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па зато што је рекао «ја идем за Гораждевац».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто баш Вама то каже?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Није мени рекао, него је рекао Минићу ту, иде за Гораждевац, због чега, како, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Обрадовића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Видео сам га ту пред штабом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а после у селу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, видео сам га тамо у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо на том месту?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте видели можда неког од цивила, кажете да ове Корићанине Видоја и Вељка, њих не знате.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја њих не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Цветковић Звонимира?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато «ПП Транс»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «ПП Транс»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је место за регистрацију неко аутомобила у Пећи.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не. Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте видели ту Абдулаха Сокића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у селу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Богићевић Бобана?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је радио Богићевић Бобан?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ништа сви су стајали ту, сви су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био ту неки ауто, јесте видели неки ауто?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не знам, верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели ту и жене и децу или само мушкарце или кога?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су радили цивили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Стајали су ту, били су ту и жене и деца, било је мушкараца, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли скупљао неко новац, документа?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, ја то нисам видео верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неки камион или ауто неко да је довезао?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели да неко вади неке паре?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тракторе кажете да сте видели?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Видео сам два трактора ту што су била и то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само два трактора?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, само два. Ту су били близу, значи ми смо дошли, сишли смо са пута ту су били, ту је било окупљено маса људи, видео сам ове наше момке, Срећко је рекао идемо, сели смо у ауто, отишли смо назад, шта се даље дешавало ја верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви сте заједно отишли?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и Срећко и та двојица?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да и та два момка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та два момка?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте, и после су ови остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на пример колико је то све укупно трајало?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како мислите колико је трајало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим на пример то је било сат времена од кад сте ви кренули из Пећи или сат и по, колико је времена прошло?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па верујте то је трајало шта ја знам колико је трајало, ми смо дошли, па можда је трајало једно два, два и по сата, три, не знам ни ја тачно не могу да се сетим верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одморићемо се мало и ви и ми.

Суд одређује паузу у трајању од 15 минута ради одмора,
па ћемо да наставимо да што више можемо да урадимо данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам само уважена колегинице,
мени је мој клијент сада рекао њега су, ноге су му отекле сада или даље да
седи и даје одбрану или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто нисте одмах рекли. Ја сам вам рекла када
се уморите или то, одмах кажите. Седите. У међувремену.

Констатујемо да је Наташа Кандић напустила претрес, пуномоћник
оштећених, а да су од бранилаца сви и даље ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли сада да ми кажете оно што нисмо
разјаснили, када сте се раздужили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Слабо ја чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се раздужили и како?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Задњег дана, значи задњи дан када је било
тада сам се раздужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предали сте и униформу и оружје?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да. И предао сам и униформу и предао сам
наоружање и све и нормално вратио сам се за Шумадију овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да Вас питам, кажете да сте не сећам се
тачно како сте то рекли, да сте се то неко последње време дистанцирали од
Небојше Минића, да нисте баш много се са њим дружили тако.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте комуницирали, када се то десило и због
чега?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па у ова задња времена пошто сам
наслућивао сам за неке ствари нечасно да се раде, зато ја нисам хтео да
учествујем у томе, не знам шта су радили, али осећао сам да су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, током бомбардовања?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током бомбардовања?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А који они?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они су радили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па било их је ту њих два, три, шта ја знам, на пример тај Рашковић, тај још један како се зове тај заборавио сам му име како се зове, мало пре је господин истражни поменуо, Мишић тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Синиша Мишић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мишић.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То је та била екипа, то они су радили увече где су ишли шта су радили то не зна ни бог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се после виђали са Минићем?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се виђали са Минићем после када је се завршило на Косову бомбардовање?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не. Видео сам га само једном сам га видео у Црној Гори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се посећивали?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас због тога што ћемо касније да Вам покажемо неке фотографије на којима мени се чини да сте то Ви. Чули смо да сте то Ви, то код њега у кући.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да видим фотографију није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја ћу да вам кажем само да видим ту фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можда из тог доба. Е па сад кажете ми да сте обезбеђивали неке локале у том периоду када сте се раздужили из полиције, а док нисте се прикључили војсци.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте локале обезбеђивали?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па сад сам заборавио како, знају ови момци одавде што су из Пећи они могу то да потврде два локала поред Хотел «Метохије» ту су близо, знам да се звао газда Миро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као кафић неки шта, дискотека?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим, два кафића један уз други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли знате где је кафана «Стари мост» и кафана «Славица»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте били тамо некад?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Славицу знам, био сам, једном сам био и одмах је бачена поподне бомба у ту кафану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је бачена бомба?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па увече, предвече је бачена бомба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у ком периоду, пре бомбардовања или после током бомбардовања?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја мислим то је било ја мислим пре бомбардовања да је бачена бомба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли после се кафана почела поново да ради или не?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја више нисам право да Вам кажем ни одлазио не знам, тамо нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А «Стари мост»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Тај «Мост» је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били можда на неком састанку или да ли Вам је познато да је био неки састанак на почетку бомбардовања ту, и Минић је био и ту још неки људи?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Договор за ту јединицу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок «ПС» да се у «Славици» делио плен?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То није тачно верујте ви мени то није истина, то је нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули за неке пљачке?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја сам чуо да се нешто дешавало, а сад какве пљачке, о чему се радило ја сам вам рекао значи ко је радио, то су радили та три човека који су били стално су ишли куда су ишли, да ли су шта узели ја то нисам видео нити могу да гарантујем, значи не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, јесте ли Ви чули шта се десило у селу Ћушка?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули шта се десило у селу Ћушка?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Чуо сам, али сам чуо то после, сутрадан. Значи, нико није ништа хтео да прича тај дан, ама баш ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада горела нека кућа када сте Ви ту и када сте видели те људе и тако?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте, гореле су можда једно две, три куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видели сте да гори?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, гори, дим се диже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуцњаве док сте били ту?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су ти људи били скупљени?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је народ кукао, викао?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плакао, да ли су жене тражиле да одведу децу да се склоне и тако?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја да Вам кажем, знате колико сам се задржао ја када смо ту стигли – можда ни пет минута више се нисам задржао. Узео сам Срећка и та два момка и вратили смо се, значи било је завршено, било је наређење идемо назад, враћамо се у базу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је издао то наређење?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Минић, они су остали, ми смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је још отишао ако је он дао наређење да идете у базу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дао наређење да идете у базу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Минић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Минић, али коме?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Наредио је мени и Срећку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вама да идете?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да се вратимо, «готово», виче, «завршено је све».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, знате шта бих хтела да ми објасните, како то да Ви увек идете први са том неком групом, пошто сте са тим искуством које имате и храбрији и тако, идете као неки извиђачи, док овде када дођете у село, село Ћушка, Ви остајете у неким луговима и враћају Вас натраг кући?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Само да Вам кажем једну ствар, јер ја немам потребе, ја сам борац, ја немам потребе, шта ја имам да радим ту са цивилима, значи није било, значи шта је било било је, није било УЧК, није било ничега, шта имам ја, шта ћу ја са женама тамо, са старцима или са људима, шта ја имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су ови други радили?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Појма немам, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били опкољени ти људи, јесу били раздвојени мушкарци од жена?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Били су сви скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви заједно?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, зашто бих се ја ту задржавао, шта имам ја са њима, шта имам ја са, он је једноставно рекао, «готово је и идете».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама и Поповићу и тој двојици?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јесте и само још једна исправка, ако могу да се исправим, питали сте ме за Обрадовића да ли је био тамо. Ја Обрадовића тада тамо нисам видео, ја сам, значи видео сам га у штабу, али тамо у том месту Ћушка директно, ја њега нисам видео, то сам, јер био сам рекао да сам га видео, али сам погрешно, нисам тога момка видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Богићевића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Богићевића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, Богићевића сам видео, али Обрадовића нисам видео. То сам само хтео да исправим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било камиона неких, да ли сам Вас то питала?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било камиона ту неких, да је неко довезао камион?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Верујте, ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте успут видели неке цивиле?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Цивиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тракторима?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Док смо ми били ту, ја Вам кажем, било је два трактора, ми смо отишли, уопште ниједан трактор ми нисмо срели, овај успут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа питаћу Вас сада, замолићу Вас да погледате, имамо неке фотоалбуме овде и уколико се одбрана сложи, овај, да Ви то узмете у руке и да прегледате те фотографије, посебно ове што сам Вам рекла да има неких које указују на то да сте Ви на тим фотографијама и да нам кажете, да ли Вам је нешто од тога познато, да ли се сећате. Има ту и неких које можда, хајде видећемо. Да ли се слажете браниоци, да предамо?

Предаје се оптуженом фотоалбум фотографија које је ТРЗ примило од Организације «Human Raiz», фотодокументација претрес куће у којој живи Минић Радосава, фотографије добијене од МКТЈ и фотодокументација из МУП-а – УКП од 07.07.2010. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за сада то, па Ви погледајте.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Враћамо се на проблем који смо имали пре три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ова документација, прва коју му дајете, није још увек увршћена у списе предмета, јер ми је нисмо видели и не односи се на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто нисте разгледали списе?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Разгледали смо, али сте изнели, и ја и господин Петронијевић и Перовић и Крстић, исту примедбу и ја се противим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите овако, 06.12.2010. године, дакле пре него што је почео претрес, овоме суду Тужилаштво је доставио албум са фотографијама које је Тужилаштво примило од «Human Raisa» и албум са фотографијама добијеним од МКТЈ и 13.01. фотоалбум са фотографијама из претреса куће Минић Радосаве. То стоји, значи уз тај пропратни акт да је примљено у суду и сада, шта Ви предлагете?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Ово од «Human Raisa Watch» да се не показује док се не уврсти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви предлагете да се не показују фотографије из фотоалбума «Human Raisa Watch»? Ево сада одузима бранилац Палибрк и додаје суду, шта тужилац каже? Немојте браниоче више да шетате током суђења, додаћемо ми. Тужиоче, шта Ви предлагете везано за ове фотографије које сте доставили суду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлажем да то уђе у доказни материјал и у том смислу да се фотографије на којима је одређени приказ и на којима су одређене особе, покажу окриљенима и сведоцима, па ако сведок на тим фотографијама тај приказ и те особе приказане доведе у неки контекст са предметом суђења, онда да размислимо о томе да то буде и доказни материјал. Дакле, противим се томе да се то изузме из доказног материјала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте скакати, већ имамо евидентиран предлог и господина Петронијевића и Радивојевића и Крстића и Перовића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Без обзира на чињеницу да се ради о фотографијама које су јавно публиковане, неким од њих на интернет сајту и тако даље. Све до оног момента док сведок не доведе те личности приказане на фотографији у неку везу са овим догађајима, ми не можемо то издвајати из списка и те фотографије морамо показати сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјашњење везано за ове фотографије, које су иначе и у другим албумима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте скакати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћу да скочим, зато што овде сугестија од стране браниоца које фотографије треба да разгледа. Они шапућу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да се нагињете ка оптуженом, знате, то заиста није у реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не морате Ви то да гледате, Ви сте то гледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, ако има проблема, да ставимо на документ камеру, о чему се ради?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја нисам рекао да има проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се нагињете ка оптуженом, на шта личи то понашање, молим Вас, господине, Ви оптужени Николићу, Ви ставите то ту, а режија, дајте нам фотографије овде на мониторе, да видимо како Николић гледа. Ставите Ви те албуме ту испред себе и ту гледајте на столу и режија ће овде нама да да на мониторима шта Ви гледате. Господине Петронијевићу, нешто за разјашњење?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је, судија ништа за разјашњење. Ја бих молио, ако можете убудуће да овај поступак водите у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, а не у складу са Правилником о доказима Хашког трибунала или бившег, односно, Суда за бившу Југославију, начин на који Тужилаштво сада уводи доказе је типично правило обелодањивања доказа у коме терет упознавања са доказима пада на одбрану. Ви сте у обавези да сваки доказ који на било који начин, било која страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, господине Петронијевићу, да ли Ви хоћете, господине Палибрк, да седнете и да не ометате оптуженог док гледа слике? Ја констатујем да Ви устајете. Господине Палибрк, немојте викати, зашто устајете и прилазите оптуженом?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ви вичете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, зашто устајете и прилазите оптуженом док он гледа фотографије?

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Искључио је микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, то није Ваш посао, то није Ваш посао.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Ви константно мене опомињете, реч нисам проговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Палибрк, Ви вичете без микрофона.

Опомиње се адвокат Драган Палибрк да не виче без микрофона, да се не свађа са председником већа, да не устаје и хода по судници, искључује микрофон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да, судија, могу ли да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, Правилник о поступку и доказима Хашког трибунала предвиђа овакав начин обелодањивања доказа и начин да се одбрана, не изјашњава, већ терет упознавања са доказима пада на оно време којим располаже одбрана. По Законнику о кривичном поступку Ви сте дужни да сваки доказни предмет који се кандидује да буде доказ у кривичном поступку са њим упознате другу страну и затражите изјашњење друге стране о том доказу. Друго, односно прво и основно, онај ко предлаже извођење било ког доказа, он мора да образложи на које

околности се тај доказ предлаже. Зашто то није учинило, ето на које околности се предлажу оне визит карте, да би ми могли да се изјаснимо, да би Ви уопште могли да нас питате о томе. Даље судија, препознавање са фотографија не постоји по Законнику о кривичном поступку, то је само једно помоћно средство, а не доказ. И треће, судија, ко гарантује да су ове фотографије аутентичне? И још једну примедбу на вођење поступка, овде ћу употребити још један Законик, односно један Закон који је сада актуелан, а то је Закон о забрани дискриминације, на који би упозорио Вас као председницу већа, посебно на члан 15. Закона о забрани дискриминације, посебни случајеви дискриминације, где каже да свако има право на једнак приступ и једнаку заштиту својих права пред судовима и органима државне власти. Дискриминаторско поступање службених лица, односно одговорних лица у органу јавне власти сматра се тежом повредом радне дужности у складу са законом. Ево рећи ћу Вам због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тужилац јуче и данас све време прави неред у судници. Сем констатације данас коју сте јако умекшали у форми коју сте описали, на тужиочево понашање нисте имали примедбу. Особа коју Ви називате пуномоћником оштећених госпођа Наташа Кандић, непрекидно јуче и данас једе бомбоне, а колегу Огњановића сте казнили што је жвакао жвакаћу гуму. Ја Вас молим да имате, друго, ја лично сматрам да одбрану дискриминишете, ускраћујете право на одбрану. Немојте реаговати на сваку лопту на тај начин, нема потребе за дизањем тензије. Све је то уређено законом и све може законом да се уради. Дисциплина у судници на начин на који Ви то чините, представља по мом убеђењу дискриминацију одбране и ја Вас на то упозоравам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим, бранилац Петронијевић предлаже да се претходно одбрана упозна са доказима који се налазе у списима предмета, да се изјасни о томе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, нисам то рекао, молим Вас, ја то нисам рекао, Ви сада уносите нешто што ја нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде сада да видимо право одбране, издиктирајте Ви.

Па на тражење председника већа, у записник директно бранилац Петронијевић, а све ради тога да случајно председница већа не би прекршила одредбу члана 15. Закона о забрани дискриминације, диктира следеће:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам разумео ову опаску, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, никаква опаска.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте сада унели да ја говорим о томе да Ви не прекршите. Па Ви сте већ прекршили, ја сам Вас упозорио на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поднесите пријаву.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не желим да подносим пријаву, ја само упозоравам, само упозоравам да водите рачуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Издиктирајте ово и идемо даље.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А тражим да сваки доказ, односно сваки папир, било фототрафија, било документ, који се кандидује да буде доказ у овом поступку, од било које стране, прво буде образложен, на коју чињеницу релевантну у овом кривичном поступку се односи, затим да се друга страна са тим упозна и изјасни, а затим да веће о томе одлучи. Па тек онда да такав папир, доказ, писаније, визит карта, фотографије или било шта, може да буде доказ у овом поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја само то тражим, ако је то много и ако ме поново питате где то пише, судија, пише у Законнику о кривичном поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то можете да издиктирате?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам издиктирао у записнику, у транскрипту ће све бити ово што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим, бранилац Петронијевић понавља и наводи да нема шта да диктира у записник који се посебно води, јер ће све бити евидентирано у аудио запису са суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте господине Николићу, погледали фотографије, па ћемо ми до сутра да одлучимо о овим предлозима, па ћемо Вас сутра питати, ако се то будемо сложили са тим. Ви сте већ предложили, господине Радивојевићу, изволите, да ли можете поново да предложите?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Изјашњавајући се на наводе тужиоца, ја само указујем на једну ствар, прво, не знамо извор. То што је неко написао «Human Rais Watch», то на сваком компјутеру се напише, нема печата, нема извора информација, а највећа ствар, ту је предложено извођење доказа писаног руком на малом папирићу, које је очигледно писао Брамерц, пише, Кузмановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете господине Радивојевићу да кажете нешто што нисте рекли, ово понављате, то већ има.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Понављам због тога што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, одлучиваћемо, то има у аудио запису.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Што треба тужилац да да, на које околности утврђујемо извор доказа, што је веома битно, јер пола тих доказа имамо на интернету. Е због тога, хвала председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сутра ћемо разговарати када будемо одлучили о овим фотографијама. Сада ћемо да наставимо са делом поступка када Вам питања постављају пуномоћници, затим адвокати осталих оптужених и сами оптужени. Да ли неко од бранилаца има питања? Изволите, господине Крстићу.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија, адвокат Дејан Крстић, бранилац оптуженог Абдулаха Сокића, врло кратко. У делу дакле исказа оптуженог који се односи на мог брањеника, ако може да се изјасни у погледу акције на Кошарама, да ли је Абдулах Сокић, има ли он сазнања да је Абдулах Сокић учествовао у тој акцији, односно да ли је кренуо на ту акцију?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Мене питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Вас пита бранилац оптуженог Абдулаха Сокића, да ли је овај оптужени ишао на Кошаре?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Сокић је кренуо са нама из штаба када смо кренули на Кошаре и доживели смо што смо доживели, доживели смо заседу од Ослободилачке војске Косова између Дечана и Прилепа, то је према Јунику. Сачекали су нас, гађали су, био је комби војне полиције, налепница фино пише «војна полиција», сачекали су нас. Ја сам био у једном возилу напред, они су били иза нас. Нас су пустили да прођемо, гађали су комби где је настрадао момак Мики Радуновић који је остао без, погинуо је на лицу места је погинуо, онда рука му је једна одваљена, нога одваљена и овај други Булатовић остао је без ока и непокретна му је десна рука. Пролетела је и плус пролетела је зоља или ручни бацач, ја не знам шта је био, «РБ», пролетео је унутра где су они седели позади, тако да их је све избацило вани у том шоку и у том моменту се преврнуо овај комби. Међутим, ми смо чули такву експлозију, ми смо били напред, ми смо се само окренули и погледали, пуши се нешто, пошто је пре тога гађала и авијација, знала је да гађа колону када иде. Ми смо се вратили назад, видели смо људе, то је катастрофа. Извукли смо прво овог покојника, извукли смо Булатовића да спасимо, неки су извлачили ове овамо момке, ту је Абдулах Сокић исто био, добио је ударац био жесток у главу, у главу, у груди, не знам тачно, не сећам се, да човек није могао да дише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, да ли је он након тога, да ли сте осим те повреде главе што сте рекли сада, дакле, видели неку другу повреду на њему?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Имао је, само не могу да се сетим, имао је нога, ја мислим и ногу и не знам још где, имао је две, три повреде сигурно.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Још једно питање само, може ли да се изјасни господин Николић на то, да ли је Абдулах Сокић имао неки надимак у тој јединици и који би то надимак био?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Абдулах Сокић, колико се ја сећам, звали смо га Абдулах му је било име и «Вампир», ништа више.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: А да ли је евентуално био неки надимак Бошко?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, уствари, ја сам погрешно, да, Бошко, тачно, тачно.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Хоћете ли да објасните, због чега је то тако, зашто је добио тај надимак?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па зато што човек воли Србе и осећао је тако ваљда, имао је та документа где је писало «Бошко», значи узео је, хоће да буде човек Србин, осећао се тако, воли Србе и каже, ја сам Бошко, нећу да ме зовете Абдулах него Бошко. Добро, нема проблема, Бошко, Бошко и тако је и било.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли су те Кошаре биле пре 14, или после 14. маја?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те Кошаре, да ли је то пре 14. или после 14. маја, пре Ћушке или после?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Опет нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај одлазак на Кошаре био пре 14. маја, пре села Ћушке или после?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја мислим пре, пре је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зато што малопре оно када сте сами причали, рекли сте после, па то да разјаснимо.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не могу, ако верујете, не могу свега да се сетим, прошло је времена и онда, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци? Господин Перовић.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, ово, ја се извињавам, написао сам питање, али ово је већ одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је окривљени, оптужени Николић видео, да ли сте видели након догађаја у сеу Ћушка Зорана Обрадовића даље у јединици сутрадан или наредних дана или тако нешто, у тој Вашој јединици, у воду?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Видите како, сада ћу да Вам кажем једну ствар, ја сам га видео у штабу тада, пред полазак и тада сам га видео,

значи, тада сам га видео задњи пут, ја сам се исправио и госпођи судији сам рекао, значи у Ћушки га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, после, пита Вас после, бранилац Вас пита после.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Након догађаја у селу Ћушка, 15. мај, 16., 19. 02. јуни, након тога, да ли сте га видели у јединици, да је још у јединицу учествовао у некој акцији?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: После у јединици, не.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у овом граду Пећ?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у граду Пећ?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ретко, ретко, можда скоро никако, не сећам се, можда јесам, можда нисам, не знам, верујте.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Поменули сте овде да сте чували локале у граду Пећ. Зашто сте их чували?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Због албанских терориста, да не би, да не би била бачена бомба или да не би улетели, као што су ушли у кафић да побију људе и тако те ствари, значи био сам ја и још један момак, значи били смо задужени, стајали смо вани, значи, строго вани да не би пришли случајно, случајно приђу, убаце бомбу и убију. Кафићи су радили фини, да баце једну бомбу, убиће двадесет људи.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: За то време су радили кафићи?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли је то била уобичајена појава у граду?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Како мислите?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па да сви кафићи имају обезбеђење или само баш ти локали?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па, отприлике, малтене сви, баш због тих ствари.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро. Да ли се окривљени Николић сећа и ако се сећа, овај, не, да ли му је познато, ако се сећа, да ли му је познат однос између оптуженог Обрадовића и господина Небојше Минића?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па сада ћу да Вам кажем једну ствар, ја се сећам, овај, сећам се, то је било, била је нека закачка значи, била је једна свађа, испала је таква свађа да малетене је дошло до, не могу да кажем до покоља.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Када је дошло до те свађе, какав је однос био између њих, да ли се Ви тога сећате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па не могу баш тачно оно да се сетим, али знам да је нешто било, нешто му је наређивао да иде да ради, овај је одбијао, у том неком смислу, не могу тачно да Вам кажем, овај господин

Зоран није то хтео да прихвати и тако су се жестоко били свађали и ја сам мислио, не дај боже, биће свашта. Ето то је то. Значи нешто му је овај наређивао, Зоран није хтео то да уради, да изврши то, вероватно неки прљави посао, не могу да улазим у то.

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада бих се ја само надовезала на то, Изволите. немате више питања?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Немам питања, али не знам сада да ли ће бити времена до краја, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, знам да бисте хтели, неко питање или?

АДВ.НЕБОЛША ПЕРОВИЋ: Не питање, друго нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, везано за то, Ви кажете да је на Вас Минић уперео оружје и рекао, «добићете метак ако напустите јединицу». А сада нам кажете да му је Обрадовић могао да се супротстави и да каже, нећу да извршим задатак, Обрадовић нам каже да је после Ћушке отишао на петнаест дана у Црну Гору и после тога уопште није дошао у јединицу, али он уопште више није дошао у јединицу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Госпођо судија, они су били без оружја, значи тада оружје није било ту, били су без оружја и ту је дошло до закачке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али, он се више није вратио, Ви кажете да сте чак размишљали да напустите, па Вам је Минић рекао, ако напустите, ако одете, добићете метак. Међутим, Обрадовић, ја Вам само предочавам, Обрадовић каже да он је после Ћушке био у стресу због тог једног догађаја у селу Ћушка, овај, када је он био у неком аутомобилу који је добио од људи, међутим, Минић је пуцао, могао је да погоди и њега, он је отишао у болницу и затим отишао у Црну Гору и на петнаест дана и после се вратио и после више није хтео да дође у јединицу. Како је то могуће да Вама прети, а да он тако једноставно напусти јединицу и ником ништа?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Опет нисте Ви мене схватили добро. Да Вам кажем, тај «Мртви», тај Минић што је претио, прво што је претио Момић Ранку, «Босанцу» и мени што је претио, јер хтели смо да напустимо или тачно смо видели да су се неке нечасне радње, да се раде по граду, али искључиво се радило навече, да ли је било њих тројица, петорица, шест, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: И нормално, овај, Ранко Момић и ја рекли смо, ми хоћемо да напустимо јединицу, највише је Момић инсистирао да каже ја нећу да радим те више ствари, нећу уствари да будем у тој јединици, ако се бави неким стварима нечасним и каже, ја ћу да напустим и ја одох. Каже, «ти можеш да идеш, иди ти Николићу, чекаће вас метак до Куле», ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам Вам само на то предочила да је Обрадовић, каже човек отишао и никога није дирао. И када се вратио из Црне Горе, уопште се више није прикључио јединици. То сам Вам само предочила шта он каже. И чак је могао, како Ви кажете, да одбије наређење.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци, господине Радивојевићу?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала председнице, само два кратка питања. Јесте ли упознали девојку са којом је живео Кастратовић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Како се звала, да ли знате случајно?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Јао заборавио сам, али јако пријатна и јако фина девојка.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Шта је била по националности?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Она је била Албанка или Горанка, тачно не знам и ту нисам сигуран.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали браниоци, нико, пуномоћник? Изволите.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Он је причао да је сутрадан дознао за случај Ћушка. Ако може да нам објасни, шта је чуо, шта се причало, шта је урађено тамо, сутрадан шта се причало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за тај догађај?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули за село Ћушка, шта се догодило?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Много нисам ништа чуо, само сам чуо да је наводно пронађено нешто оружја, наводно, сада ја не знам да ли је тачно и да је наређено да се неки цивили морају спровести до Пећи и даље то, шта је даље било, ја стварно не знам, то је то.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли се причало да је неко тамо био убијен или да су паљене куће?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли познаје добро подручје ту где је Ћушка и где су ова остала села?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Верујте, ја не познајем ни своје село, а не камоли ту.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Да ли знате, где је Захаћ?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Захаћ, где је, да ли знате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: А Пављани?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, јесте ли Ви читаво то време док сте у Ћушки, били са Срећком Поповићем?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја Вам кажем докле сам био, био сам дотле ту где смо налетели на ту пуцњаву и ја сам се вратио за ауто и онда сам отишао за овим местима.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Па јесте се срели после тог?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Са киме?

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Са Поповићем?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Срели смо се тамо када сам дошао у ту Ћушку, како се зове.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: И када је окончана та акција, јесте се вратили заједно са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно, рекао је да су се заједно вратили, он је то рекао.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Пун. оштећених МУСТАФА РАДОЊИЋИ: Добро, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само још да Вас питам, ово «Шакал», да ли је то био позивни знак или шта је то било?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово «Шакал», да ли је то био назив јединице?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Мислите 177.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шакали», да, шта је то?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: То је 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је назив за, «Шакали» за шта је назив?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја не знам «Шакали» ја знам само да је јединица 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово «Шакали», што фигурира овде у предмету?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја не знам шта је ко ставио у предмет, могао је да стави да је слон, ја појма немам, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је Вама познато то, тај назив из тог доба?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Чуо сам, али једини је био «Шакал», звао се «Шакал», то ти је био, то Вам је био Мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био Мртви «Шакал»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Мртви каже, ја сам «Шакал».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два надимка је имао?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Вођа «Шакал».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био вођа «Шакала»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, не, он је вођа «Шакал», вођа припадника 177. «Шакал», као сада када бих ја водио јединицу и кажем, ја сам

«Шакал» а ови остали људи, они су 177. значи припадници 177. и ја сам припадник, само што сам ја дао сам себи надимак «Шакал».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а надимак «Мртви» је онда престао да се користи или не?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: «Мртви», то му је надимак још из Восне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али више није користио тај надимак?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: «Мртви»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само «Шакал»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па причао је по неки пут и «Мртви» и тако, оно када овако разговарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки позивни знак на тој мотороли?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Верујте, ја нисам носио ту моторолу, тако да нисам, слабо да сам чуо,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него њега мислим, да ли сте видели, «Мртвог»?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Вероватно је имао неки позивни знак, чим је комуницирао, морао је да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели да комуницира, то Вас питам?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја сам гледао када разговара, али никада нисам чуо разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада пре или после акције да комуницира?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да комуницира преко мотороле пре или после акције или током акције?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па комуницирао је пре акције и после акције је комуницирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и само ми кажите, да ли сте се у акцијама делили на групе?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него су увек ишли свих тих 25-30, сви заједно?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Једино што смо нас четворица што смо ишли овамо, они су остали сви ишли и сећам се када је «Мртви» дао наредбу Кастратовићу да иде кроз Гораждевац поред Бистрице реке Бистрице, ја мислим Бистрица да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му је дао ту наредбу?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Издао му је команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, како му је дао ту команду?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тог сећате, како му је дао ту команду?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па стајао сам ту госпођо, стајао сам ту поред, сви смо стајали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сам је ишао Кастратовић?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Колико се ја сећам сам. «Кастратовићу ти идеш тамо, ти Срећко Поповићу, Николићу и ова два момка идете ту и ту» и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да ли је било неких подела на групе, па једна група, друга, у неким другим акцијама?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад. Добро. Оптужени се јавио прво Поповић Срећко, изволите. Молим вас водите рачуна само о речнику господине Поповићу. Изволите.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Прво хтео сам пошто је, само прије него што поставим питање да допуним господина у неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питања па онда можете да ставите примедбу. Не можете да га допуњавате.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Примедбу сам само овако хтео јер човек, њему је Ћушка све, он не зна ни где је Пављане, ни где је Захаћ, да ли знаш где су утрина, знаш ли шта је утрина?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја знам да је утрина ливада, шта је.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Па где си ме то узео?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па на ливади.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Знаш ли где је то? То је за њега све Ћушка, а то је у Захаћу.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ:Ето, сад.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хоћу да кажем госпођо да ја који сам у Пећи живео 40 година, верујте ми, али стварно Вам кажем искрено сада ово у Ћушку сам био то проклетог дана и више никад прије ни касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у лугу?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Луг?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Луг, је ли то исто то?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Луг, то је шума од 20-30 ари можда и више, можда и мање, врбе, тополе.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Тако сам ја и реко.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Грмље, извор воде, то је то, мочварни део, где има воде подземне, то је тај луг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То је сеоски назив за свако таруње што кажу оно и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ништа друго госпођо, а што се тиче његовог, он нека зна најбоље шта је било и како је било, а ја знам шта сам урадио и шта следује. Ништа више друго, питање немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да му кажете шта сте Ви рекли у својој одбрани како је то изгледало по Вама онако у најкраћим цртама? Ја сам нешто читала.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја нешто слично сам то рекао ево и поново понављам да у том лугу кад смо дошли да је дошло до отварања ватре на нас и да смо се ту задржали сад 15-20 можда и читавих пола сата, не верујем, али отприлике нека буде двадесетак минута. После тога, он не зна то, ушли смо у кућу Хасан Чекуа, оца Агим Чекуа. Ја сам лично разговарао са Хасаном Чекуом. Он после тога, кад је дошло до пуцњаве ван и до галаме кад смо се на капији нашли ја и Небојша дошло је до расправе између мене и њега, он то није могао да чује расправку између.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците му само оно знате како долази до тога да се ви вратите, ко кога зове, ко има мобилни, да ли је Шуми и Николић две или једна особа?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Госпођо, ја ћу да Вам кажем оно тачно што је било, а сад како је било овако или онако не знам, нити ме интересује. Знам да је на капији да смо се ја и Небојша закачили око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, у најкраћим цртама оно значи где су разлике, знате. Ви кажете да Николић и Шуми да су то.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Разлика не постоји, госпођо врло мала је разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, Николић и Шуми сте рекли да су две особе зато.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Шуми, је један од дечака од ове двојице, а он је Шумадинац Николић, верујте ми први пут сам чуо овде на оптужници право његово име, Милојко, ја нисам знао да се он зове Милојко, кад те тужилац то поставио ја сам се зачудио јер нисам стварно знао како се он зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Шуми је био неко од тих, је ли то могуће?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Могуће.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Јер он као дечак тај момак, двојица њих који су били додати нама, се хвалио да зна да вози, да је велики мајстор за волан, у томе стилу, ја му кажем јест ти си Шумахер, и то због тога буквално то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Буквално је то, ништа друго госпођо, а све остало је ја сам отишао путем сеоским до Захаћа полако, што кажу псујући као што и овде псујем јер сам, верујте ми кад се изнервирам то ми дође тако, не што мислим тако и што ми је нарав, верујте ми да и своје рођено дете опсујем кад се наљутим, то је буквално то, а не из мржње према некоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: А посебно не према женама, то ми је најмање у животу, мене је мајка подигла од 28 година остала удовица и знам поштовање према женама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, немојте молим вас да нам причате поново.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ништа друго, само ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај мобилни телефон што сте причали?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Мобилни сам ја имао али фреквенција није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било домета.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам га лично имао, ја сам га имао госпођо, ја лично сам имао и то поклон од покојног Шалипура сам га имао, ја сам га имао, ја тај мобилни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то. Имате ли још неко питање за оптуженог?

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ништа више, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли господине Перовићу да сачекате остале оптужене па ћете Ви онда поново. Ко од осталих оптужених има питања? Изволите господине Кастратовићу.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Добар дан. Па не бих имао питање, само да разјасним то да ме није видео у Ћушки, као што и сам каже, ја сам рекао да сам га видео у Захаћу, јер он је у Захаћу дошао за Срећка Поповића. Ја гарантујем да у Захаћу није опаљен један метак док сам ја и то је само да разјасним да ме није видео у Ћушки већ у Захаћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Очигледно да не схвата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете на то?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете на то?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па вероватно је тако, ја Вам кажем ја не познајем та места, то је сигурно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту су исто били окупљени ти људи, исто све то тако постављено и онда је ту Кастратовић, а не у Ћушки, је ли? Кажете да сте њега видели ту где су окупљени људи, жене, деца, два трактора?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И остало, то је значи друго село, могуће да је то друго село, а не Ћушка?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Е сад ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Е сад, ајд Боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком случају Ви не знате како се зове то место и могуће је да је то Захаћ?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Захаћ, па и поклапају се изјаве, само да разјасним то да је то то Захаћ, а не Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још неко питање?

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Јер сам ја отишо у Гораждевцу и нисам могао да стигнем у Ћушку уопште. Само толико.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја сам то рекао као што и јесте, нема шта ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАВИША КАСТРАТОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали оптужени? Нико нема питања. Господине Перовићу.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Знате ја, 2 и 20 је, ја не бих имао питање за окривљеног, већ сам мислио да смо завршили па не бих да, заборавићу сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац има питање. Нећете заборавити ја ћу да Вас подсетим. Изволите тужиоче, да завршимо с питањима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко осим Вас носио шешир у јединици?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Носило је доста нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се пре ове акције намазали по лицу, да ли сте имали маске?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Да смо се мазали?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да ли сте имали неке маске?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Имало је, али не сви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је имао, да ли се сећате?

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Па не могу да се сетим ко се све мазао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад ако Ви имате још нешто да кажете.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се онда молим вас на место за оптужене.
ОПТ.МИЛОЈКО НИКОЛИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо онда да видимо. Искључите молим вас микрофон. Сада да чујемо овако, да вас ја обавестим значи ми све време имамо комуникацију неку са Еулексом и видео линк за саслушање односно испитивање Исе Гашија је у четвртак и петак. Међутим иако је наше време од пола десет, ја бих вас замолила, а то ћемо тек и са њима да разговарамо да у петак можда почнемо раније, ако можемо да останемо у четвртак мало дуже и пробамо да завршимо ако може, ако не завршимо у четвртак да онда у петак свакако почнемо мало раније тј. ако је икако могуће што се тиче њих, што се тиче наше режије и што се тиче вас у пола девет, то је једно питање, јер ја знам да је то мало неуобичајено али ако икако можете да то видите и договорићемо се сутра. То је то, што се нас, па евентуално сад ћемо се договорити, да чујемо друге предлоге. Господине Перовићу, изволите. Да чујемо само господина Перовића.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сам, прво што сам хтео да Вас питам било је везано за сутра да ли ће се одржати претрес, јако ми је значајно јер имам у десет сати и ја и колега Крстић заједно бранимо у једној већој групи и колега Петронијевић па би нам значило или да буде померање сатнице или евентуално ако би било одлагање, односно не одржавање сутрашњег наставка доказног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А друга ствар, хтео сам једну примедбу надовезујући се на речи колеге Петронијевића, односно желим потврдити оно што је он данас навео. Наиме током трајања претреса данас где се расправља о најтежем кривичном делу који постоји - ратни злочин који у себи садржи сва друга кривична дела као што нам је свима познато, током трајања тог претреса, то сам ја лично из овог угла видео да пуномоћник оштећених, жао ми је што није присутна ту, и осећам се непристојно што говорим док она није присутна, да је читала новине и јела бомбоне и пила воду, а при том нас адвокате док се обраћамо вама суду прекидате и не дозвољавате нам да мисао до краја завршимо, те сам се данас и као учесник у овом поступку и као грађанин Републике Србије осетио другоразредним јер сам видео да одређене личности које чак не предају важност представљају се као пуномоћници у овом поступку него се на тај начин понашају који уопште није примерен. Ви сте у потпуности, да ли то нисте видели, ја то стварно не знам јер нисам био на Вашем месту, и друга ствар управо на понашање тог пуномоћника, ово задржавам право да можда грешим да је то био мој превид са ове даљине, питања која је поставила према Обрадовићу су била питања где сам ја јуче уочио да током поступка она спава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, сад овог тренутка значи како год то етикетирате о спавању и о томе уопште нећемо да разговарамо, значи то сада заборавите, ако неко једе бомбоне, а ја не видим, то ми сугеришите, углавном гледам оптуженог и човека који је овде и евентуално обраћам пажњу ако неко баш галами па ме узнемирава, а о спавању о томе за сада нећемо.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја сам се задржао кажем да можда грешим, грешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то да сада спомињемо и да све то онда, седите ако немате никакав предлог.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И само бих Вас замолио да не заборавимо, извините само час. Само бих замолио пошто сам отишао на другу тему, само ако бисте нам одговорили да не одете за сутра да ли имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће да оде господине Перовићу, не бежимо ни од чега, седите. Господине Крстићу, изволите.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Судија, дакле ово што је рекао колега Перовић имамо дакле сутра у Вишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, евидентирано.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Можда ће бити чак и завршна реч, притворски предмет, тако да би било за нас згодно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Поповић.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Али друга ствар која се тиче само мог клијента, судија, молим вас, овако током априла и маја је, ако бисте упозорили тужиоца, стварно на крају смо па мало концентрације ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоце, тужиоце.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Везано за информацију дакле од Министарства одбране коју сте тражили везано за мог клијента, ја бих само замолио следеће. Овде су дакле вероватно сте имали те информације за Пећ и за центар у Крагујевцу. Мој брањеник је у времену о коме говоримо био примљен у Новом Саду, тако да бих, ја ћу дати ако можете сада ако не, даћу писмено поднеском, како је згодније, дакле он је био пријављен на адреси у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада реците адресу то се евидентира и тако ћемо тражити.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Дакле, Адијева 38, односно то је стари назив, а нови је сад ћу вам рећи, само један тренутак, Ади Ендреа 38, Нови Сад, па бих значи по тим подацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По тим подацима би могли да тражимо.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Можда би било сходно и из Војног одсека у Новом Саду тражити те податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то тражимо јер је оптужени инсистирао да је он управо тако дошао и то због тога, ето тако да не губимо време.

АДВ.ДЕЈАН КРСТИЋ: Наравно, наравно, ја сам схватио због чега је то, пошто видим да је стигло ово из Министарства одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Поповићу, изволите. Икључите микрофон.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан, ја се извињавам. Ја бих само господину Перовићу ово што је у вези спавања госпође Наташе Кандић. Ја сам госпођо цело време јуче био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, знате шта.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тачно је то, ништа лагао није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог секунда, ја сам вас замолила да не причамо о спавању јер ја уопште нећу за сада овде да утврђујем да ли неко спава, када и колико и дуго.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не, не, не тврдим ни ја госпођо, не тврдим ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да оно што се тиче вас, ваших адвоката то гледајте, а ово за спавање за сада нећемо молим вас да разматрамо, баш због дискриминације. Шта сте, да ли ви имате неки предлог за сутра, прекосутра и ове друге дане? Не.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја сам притвореник овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ако немате предлог вратите се да се договоримо.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И не знам више ни како се зovem.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Икључите само микрофон. Господо, господине Петронијевићу изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем се, да ли је дошло време да онај предлог који сам имао у односу на наредбу за вештачење дам сада или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може, ако имате времена.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Свакако, ако ми дате то време, а то ће бити кратко. Судија, одбрана сматра, овај део бар одбране да је Ваша наредба којом је дана 06.06.2011. године од стране судског већа, колико сам разумео по службеној дужности донета одлука да се изврши вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моја наредба.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сведока под псеудонимом «ПС» што није спорно, не садржи све оне елементе, односно да је наредба за вештачење много ужа од оне која би требала да се да и који задатак би вештацима требао да се да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви у том смислу предлагете?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У том смислу предлагем да се у ставу другом допуни ова наредба те да се вештацима да задатак да се испита психолошки профил сведока «ПС», посебно имајући у виду одређене

опште познате чињенице о његовом понашању, питање деструкције, питање агресивности, аутоагресивности, затим питање конфабулације, присутности освете и сличних елемената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Склоности манипулацијама и остало.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи био је то неки простор и за претрес али свакако ћемо тако нешто да одлучимо, значи у склопу овога.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим да би било јако добро да се вештаци изјасне и да се приликом изјашњавања прибаве сви извештаји о евентуалним експесима који указују на његово одређено девијантно понашање а који су присутни и суду и Министарству за извршење кривичних санкција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и о томе ћемо да одлучимо када будемо одлучивали о овим фотографијама, па ћемо вам то дакле речи. Ово је моја наредба у којој има свакако простора и за нешто што ће вештаци да кажу и на претресу, а онда ће као веће да одлучи о томе. Господине Поповићу, само ако имате неки предлог, ако ћете расправљати шта ко ради немојте да излазите.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се стварно извињавам али сам се сетио нечега. Господин заштићени је издао књигу приликом притвора у затвору у ЦЗ-у и молим вас да ту књигу набавите. У тој књизи постоји све бљувотине његове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви предлагете да се та књига набави као доказ и да уђе у спис.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам госпођо стварно се извињавам, али ту књигу мало сам овако стварно нервозан, а не мислим тако, нисам такав али хоћу да вам кажем нешто да сам променио пет соба за ових 15 месеци управо због тога да бих сазнао како је успео тај да побегне из ЦЗ-а, да постане заштићени сведок, све сам то успео да на неки начин да повежем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: И кад сам сазнао, јер затвореници приликом шетње један другоме увек кажу неке ствари, када сам сазнао за ту књигу и шта садржи та његова књига, верујте ми да сам се ја најезио који се не плашим ничега. Зато тражим да се та књига обавезно нађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Мршовић.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Судија, ја немам предлога, само једно обавештење и молба. Обзиром да вечерас путујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај одмор?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Да, на годишњи одмор, па бих замолио да ме мењају колеге Петронијевић и Бобот у наставку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Бобот у наставку ова три дана.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па неко од њих двојице ће увек бити ту, да. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И господине Перовићу, још нешто?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја, пошто сте саопштили сада, зато сам данас питао за план рада да ћу у четвртак и у петак бити саслушан сведок који је предложен од стране Тужилаштва Иса Гаши, ја сам претходно предложио да се према Иси Гаши спроведе вештачење у истој мери као што је и према Рашковићу, јер управо чињеница да су сви сведоци који су предложени од стране Тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, имамо тај предлог Ваш овде, прикупљамо документацију медицинску која би нам указала.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па ја бих замолио да онда дође до одлагања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, значи прикупљамо документацију која нам даје подлогу да одлучујемо да ли треба или не треба вештачење. Ми тражимо документацију за Ису Гашију. Сада ћемо видети.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Опомените да не спомиње име заштићеног сведока, сад је управо рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам, господин Перовић зна, води рачуна о свему, ето тако да ја рачунам да ће.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ово је сасвим случајно. Ја морам и мене као браниоца нарочито јер три лица која су оптужена одбрани доводи у сумњу и поред више различитих исказа које је дао Иса Гаши, доводи у сумњу и то да он једини од жртава и становника Ћушке не жели да присуствује суђењу овде, тако да то доводи до сумње, ја предлажем да се његово саслушање и за четвртак, наравно желимо да се сви докази изведу пред овим судом, ми нисмо против али да се његово испитивање за четвртак и петак одложи док се не обави вештачење на начин који смо то предложили и молимо вас да донесете одлуку о том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћемо претходно да обављамо вештачење сведока, па тек онда да га саслушавамо?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, зато што постоји шест изјава различитих у потпуности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су дате пред?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па на основу тих изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред, пред?

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нису дате ни пред државним органима Србије али на основу Исе Гашија су три брата била у притвору више месеци, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево овако. Седите.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Истражни судија им је одредио притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите, да чујемо шта каже тужилац? Господине Радивојевићу.

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Хвала. Ја се придружујем овоме предлогу али основна ствар због чега треба да дође Иса Гаши је због тога и због чега он није дошао, није дошао наводно због здравственог стања и због тога што је требао да врши препознавање. Ја сада не могу да прихватим његово сведочење јер може да препозна било кога од ових људи овде. Кад смо радили у истрази он није хтео да дође, сада, имајући у виду на пример данашње фотографије око којих смо се свађали, њему је неко однео фотографије и он ће рећи «јесте, био је тај, тај и тај, он је урадио то и то», а ово у склопу списка постоје његових пет изјава, пред Еулексом, пред Међународним судом у Хагу, не знам, ко год га је питао он је давао изјаву и ниједна се не поклапа међусобно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта Ви предлагате?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да се не саслушава човек уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сада предлагате да се човек не саслушава?

АДВ.МИЛЕНКО РАДИВОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите господине Мршовићу.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Ја сам сагласан са колегама али само бих напоменуо обзиром да се приближио тај датум његовог саслушања да сам ја, ја мислим на претпрошлом главном претресу прочитао део његовог исказа датог Еулексу, значи говорим о сведоку Иси Гашију, где он сам за себе говори да не прича с никим, да има рупе у глави, да се не осећа добро, а имајући у виду ове претходне примедбе значи мој предлог јесте да се тај сведок не саслушава пре него што се обави вештачење обзиром да очигледно једино он иако је најављиван ја верујем сигурно неколико пута, да не кажем 10 пута у току истраге, никада није се појавио, а да ми не знамо разлог због кога се није појавио. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада тужиоце, шта Ви кажете на овај предлог да се прибави књига, да се сведок Иса Гаши не саслушава, односно да се саслуша те пошто се обави вештачење. Какво господо вештачење, ког здравственог стања?

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: Па неуропсихијатријско вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неуропсихијатријско, добро.

АДВ.МИЛОШ МРШОВИЋ: На околности памћења, конфабулације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И везано за ово, тужиоче, за овај предлог да се допуни ова наредба за вештачење за «ПС», значи имате 4 те ствари, за књигу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајмо овако да окренемо, једини предлози Тужилаштва, дакле остајем код предлога да се фотографије прикажу окривљеном, како се зове, Николић Милојку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо евидентирали, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да остану у предмету и да се прикажу евентуално будућим сведоцима. И други је предлог да се саслуша Иса Гаши. Других предлога Тужилаштво нема, дакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за вештачење да се Иса Гаши претходно извештачи?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се томе јер немамо ниједног доказа ни аргумента за такву тврдњу да би Иса Гаши и да би његов ментални склоп указивао на сумњу његовог здравственог стања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и везано за књигу што је предложио Поповић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Књига је буди бог с нама, дакле против се том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада овако. Ми ћемо до следећег дана који је одређен за овај претрес да одлучимо о свим овим предлозима који су евидентирани. Сутра уколико нам се то, односно мени рачуна као плус, нећемо радити ако је то плус тамо за ону дискриминацију, тако да се видимо у четвртак ујутру, сутра не радимо, у четвртак у 09.

Довршено у 14.37 часова.

-Наставиће се 23. јуна 2011. године у 09 сати у судници број 2.

Записничар

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА